

૬૦૧૬

રમારમણ કૃત લજનાવળી

તથા

ત્રિવિક્રમ કૃત છપ્પા.

રચનાર

૬૦૧૬

ક્ષત્રી. ખાળાલાલ ધનશ્યામદાસ

તથા

ક્ષત્રી. રણછોડદાસ લક્ષ્મીરમણદાસ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

રણછોડદાસ લક્ષ્મીરમણદાસ

તથા

દલપતરામ હઉસા.

અમદાવાદ

મદનગોપાળની હવેલીમાં “સુચોદય” છાપખાનામાં

રસીકલાલ છોટાલાલ મહેતાએ છાપ્યા.

સંપત્ત ૧૯૫૧.

સને ૧૮૯૫.

કીમત રૂ ૦-૨-૦

(પ્રસિદ્ધ કર્તોએ “સર્વ હક્ક સ્વાધિન રાખ્યા છે.)

રમારમણ કૃત ભજનાવળી

તથા

ત્રિવિક્રમ કૃત છપ્પા.

રચનાર

ક્ષત્રી. બાળાભાઈ ધનરયામદાસ

તથા

ક્ષત્રી. રણછોડદાસ ભદ્રમીરમણદાસ

છાતી પ્રસિદ્ધ કરનાર

રણછોડદાસ ભદ્રમીરમણદાસ

તથા

દલપતરામ હઉસા.

અમદાવાદ

મદનગોપાળની હવેલીમાં “સુર્યોદય” છાપખાનામાં
રસીકલાલ છોટાલાલ મહેતાએ છાપ્યા.

સંવત ૧૯૫૧.

સને ૧૮૬૫.

કીમત રૂ ૦-૨-૦

(પ્રસિદ્ધ કર્તાએ સર્વ હક્ક સ્વાધિન રાખ્યા છે.)

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આક્ટ મુજબ રજીસ્ટર કરાવ્યું છે
માટે પ્રસિદ્ધ કર્તાઓની રબ વગર કોઈએ છાપવું અગર છપાવવું નહીં.

5085

સ્મારમણ કૃત રસમણ.

—:0:—

૫૬.

૫૬ ૧ છું.

(નારાયણ નરસિંહ નરોત્તમ, પુરુષોત્તમકો ધ્યાન ધરોરે—એ રાગ.)
 રામાનુજ સ્વામી ગુર મહારા, શેષ તણા અવતારરે;
 ભુત પુરીમાં પ્રગટયા પોતે, દક્ષણ દેશ મોઝારરે. ૧
 તામ્રપરશ્વ નદી તીરે, શ્રી રંગનાથ ખીરાજેરે;
 શિવ બ્રહ્માદીક વંદે તેહને, વેદ મંત્ર તહાં ગાજેરે. ૨.
 રામાનુજ કુળ શેવા કરે છે, દીવ્ય દેશ મોઝારરે;
 પતીત પાવન કરે કપાનિધી, હિતારે બવ પારરે. ૩.
 પાંચ સંસ્કાર કરે સહુ જનને, જે જન શરણે જાયરે;
 કરજેડી કહે દાસ રમારમણ, દરસતશ્ચી મુખ યાયરે. ૪.

૫૬ ૨ બું. રાગ ઉપરનો.

જ્ય રણુછોડ સદા જયકારી, દરશન મુજને દેજેરે;
 કામ ક્રોધ મદ મોહજ સર્વે, દુર કરી શુધ્ધ લેજેરે. ૧.
 ચાર ચોર વસે મુજ તનમાં, મન માલીકને મળતારે;
 બુદ્ધિ મહારી ભ્રમ ચઢાવે, પશુ મન મુકી નથી ચળતારે. ૨.
 માહા બળીઆ એ થઈને બેઠા, માયા તમારીને જોરરે;
 હરથી અજગા કરજેરે સ્વામી, અંતરના એ ચોરરે. ૩.
 સંત સમાગમ મુજને આપે, સદાએ બક્ષિત તમારીરે;
 કરજેડી કહે દાસ રમારમણ આરા પુરબો માહારીરે. ૪.

પદ ૩ મું. રાગ ઉપરનો.

ઈસક્રમીયા નદના લાવા, રાખો મન તમ ચરણે;
 દુષ્ટ બુદ્ધિ માહારી દુર કરીને, કર અહીં વેળે ચરણે. ૧
 ભવસાગરમાં ડુબી રહ્યો છું, તપી તરવાનો આધારે;
 મોહ મધરે પકડી લીધો, ક્યમ કરી ઉતરું પારે. ૨.
 તમ કૃપાએ સંત મેળવો, મોહ મધરને મારોરે;
 નામ રૂપીનું નાવજ આપી, ભવસાગર મુતે તારોરે. ૩.
 સંસારમાં સાક્ષીવત રાખો, મન રાખો તમ પાસરે;
 કર જોડી કહે દાસ રમારમણ, વસો મુજ ઉરમાં વાસરે. ૪.

પદ ૪ મું. રાગ ઉપરનો.

નામ તમારું નીશઠીન મુજને, ભજવા બુદ્ધિ આપોરે;
 રંગનાથ પ્રભુ કૃપા કરીને, જન્મ મરણ દુખ કાપોરે. ૧.
 આ કળિયુગમાં નામ તમારું, જે જન પ્રેમે ગાયરે;
 વેદ શાસ્ત્ર સૌ એમ વહેછે, ભખ ચોરાસી મુકાયરે. ૨.
 મનુષ્ય દેહ ઉત્તમ ક્ષત્રી કુળ, આપ્યો મુતે અવતારરે;
 દુષ્ટ બુદ્ધિ માહારી દુર કરીને, ઉતારો ભવ પારે. ૩.
 ભક્તિ તમારી મુજને આપો, ભગવદ્ભાગવત શેવારે;
 કરજોડી કહે દાસ રમારમણ, મન કમ વચને દેવારે. ૪.

પદ ૫ મું. રાગ ઉપરનો.

શામ સવાઈ ધામ તમારું, દીસે છે ઘણું સાંરે;
 વ્યાલાજી રૂપે ખીરાજો તેમાં, મોહી રહ્યું છે મન મા'રે. ૧.
 વૈશ્ણવ જનને દરશન દો છો, પાવન કરો નીજ દાસરે;
 આ કળિયુગના જીવો હધારવા, વસ્યા દરલાવતી વાસરે. ૨.
 ખીળાં પીતાંબર જરકશી જમા, મોર મુગટ શીર સોહેરે;

- ગમે મોનીવચી માળા ખીરાને, તે રેખી મન મોહેરે. ૩.
 રામાનુજ કુળ સ્વામી જન તે, કરે તમારી સેવારે;
 વેદ મંત્ર આરાધે તમને, મન કમ વચને દેવારે. ૪.
 દાસ જનોના મોક્ષને અર્થે, કરે પંચ સંસ્કારરે;
 શરણાંગતનો મંત્રજ આપી, ઉતારે ભવ પારરે. ૫.
 આરે વણું તમ શરણે આવે, પ્રેમ સહીત જે જનનરે;
 અક્ષય પદ આપી કરે કૃતાર્થ, પતિતને પાવનરે. ૬.
 આ કળિયુગમાં નામ તમારું, જે જન પ્રેમે ગાયરે;
 જન્મ કીંકરના બચથી છુટી, સેહેજે વૈકુંઠ જાયરે. ૭.
 મહા તમારી ભક્તિ માગું, કામ ક્રોધ તમે મારોરે;
 દાસ રમારમણુ શરણું પડ્યો છું, કર મહી મુજને તારોરે. ૮.

—:૦:—

પદ ૧ છંદ રાગ કાફી.

(મથુરા ન જાશેરે મેલી વૃજવાસીને.—એ રાગ.)

- શુભ મતી આપોરે, રણુછેડ ઓગાળા;
 ભવ દુખ કાપોરે, દાકોર ડાકોર વાળા. ૨૬.
 સામુ જુએને સ્વામી માહારા, કરણુ દ્રષ્ટે આજ;
 હું ને માઈ દુર પળાએ, તો સરે સવળાં કાજ;
 દુષ્ટ બુદ્ધિ નાસેરે, માહારી કાહાનડ કાળા. શુભ. ૧
 કામ ક્રોધ મારી કંડે પડ્યાછે, લોભ તેહેમાં સરદાર;
 માયા તમારીનો પાર ન પામું, અંતે થઈશ ખવાર;
 લીનલી સાંભળજોરે, ગોવિંદ ગોપાળા. શુભ. ૨
 કુસંગમાં માહારું મન ભમેછે, તે છોડાવો જડુવીર;
 મનન તમાઈ હું નથી કરતો, કયમ કરી રાખું ધીર;

મીત સમે આપોરે, ઘેરમે જમડા કાળા. મન. ૩
 સંત સમાગમે મન નથી દેરું, માયા તમારીનું જોર;
 દાસ રમારમણુ શરણે પડ્યોહું, કર મહો નંદકીશોર;
 ભક્તિ મને આપોરે, જપુ રામ નામ માળા. મન. ૪

પદ ૨ જી. રાગ ઉપરનો.

મન માઈ રાખોરે, સદાય તમ ચરણોમાં;
 મીત માઈ ઠારોરે, મહા મંત્રો મુકી કરણોમાં. મન. ૨૬.
 મહા મંત્ર આપો કરણમાં જોધી, મનમાં ઉપજે પ્રેમ,
 ભજન તમાઈ નીશ્ચીત કરવું, એવો થાય મુને તેમ;
 માયા નવ પીડેરે, જાતાં તમ શરણોમાં. મન. ૧
 સંત સમાગમ આપો મુજને, ભજન તમાઈ સાર;
 કથા કીરતન કહું તમાઈ, હો પુદ્ગિતા દાતાર;
 માટે હું તો માગુરે, આપો ચારે વરણોમાં. મન. ૨
 નામ તમાઈ નીત્યે સાંભળું, હો તમે પતિત પાવન;
 દીન જાણી દયા કરજો, તમ ચણું રાખો માહાઈ મન;
 હરેયી ન જાણોરે, અતે માહારા મરણોમાં. મન. ૩
 શુભ મતી આપો સ્વામી માહરા, કશ્યા કરેતે દમાળ;
 દાસ રમારમણુ શરું પડ્યોહું, ભાગો ભવ જંગલ;
 ડાકોર વાળા ડાકોરે, રહેજો મારા નયણોમાં. મન. ૪

પદ ૩ જી. રાગ ઉપરનો.

રામ નામ રટોરે, મન મહારા આસોઆસ;
 એના તો ભજનથીરે, મટી જાય જમનો ત્રાસ. મન. ૨૬.
 અવળું રામ નામ વાલ્મિકિ બણીઆ, થયા મોટા રૂપીરાય;
 શત કોટી રામાયણ કીધી, વર્ણવ્યો પ્રભુ મહીમાય;

મુખ્યલા માધનેરે, કેહેવાયા નીજ હસીના ઠાસ. રામ. ૨
 ધ્રુવજી બાળક ગયા સભામાં, ઉછળે ખેસવા રાય;
 અપરમાએ કહણુ વચન કહ્યાં, મનમાં થયા દુખદાય;
 માતા પાસે આવીરે, પછી કીધો વનમાં વાસ. રામ. ૨
 વનમાં જઈને પ્રભુને ભજ્યા, કીધો નારદજીએ ઉપદેશ;
 દાદરા અક્ષર તીશદીન જપીઆ, પોતે બાળે વેશ;
 પ્રભુએ પ્રીત જાણીરે, કીધોછે જેને અવીચળ ઠાસ. રામ. ૩
 નામનો મદિમા હું શું વર્ણવું, માહારે રસના એક;
 ઠાસ રમારમણુ શર્ણુ પડ્યોછું, દીન થઈને છેક;
 દયા તમે કરજોરે, રહેજો મારા રૂઢીઆમાં વાસ. રામ. ૨

પદ ૪ થું. રાગ ઉપરને.

શ્રીમંનારાયણુ સ્વામીરે, હું તો તમ શરણે પડ્યો;
 શાસ્ત્ર સહુ સાંભળતારે, મહા મણી મુજને જડ્યો. રામ. ૨
 મહા મણીરૂપી નામ તમારું, બીજું ન આવે એની તોલ;
 કળજીગમાંહી કશ્ન કીરતન કરું, પ્રેમ ધરી મન ખોલ;
 સાચો રતેહ કરીતરે, અતે હરી ચરણે અડ્યો. શ્રીમંના. ૧
 નામે અનભેજ તમે તાર્યો છે, પ્રદલાદજી મહા ભક્ત;
 પોપટ ભણાવતાં ગુણકા તારી, ધ્રુવજીને જીએ સહુ જગત;
 એવા પ્રભુ જાણીરે, ચર્ણુ પાસે આવી ખડો. શ્રીમંના. ૨
 દીન દયાળ તમે કેહેવાઓછો, ભક્ત તણા પ્રતિપાળ;
 ઠાસ જાણીને દયારે કરજો, ગીરવર ધારી ગોપાળ;
 અનાથ જાણીતરે પ્રભુ મારી વારે ચઢો. શ્રીમંના. ૩
 શુભ કૃતી મેં સ્વરૂપ નથી કરી, પ્રપંચે ભરતો પેટ;
 ઠાસ રમારમણુ શર્ણુ પડ્યોછું, મન કમ વચને નેટ;

મા સાચું જોયોરે, મોવિંદ મારા - હૃદય મમ્મો. શ્રીમન. ૪

ગરબીઓ. રાગ. ગરબી.

(આલો ડાકોમાં જઈ વસીએ—એ રાગ.)

રૂડા રણુઓડરાય જોગાળા, મેં તો દીકા ડાકોરવાળારે. રૂડા. ટેક.
તમે દવારકાંથી ધસીઆ, ભક્ત બોડાણા ઘેર વસીયારે. રૂડા.
કીધું ડાકોર વૈકુંઠ સરખું, ત્યાંહાં સદાય તમને નીરખુરે. રૂડા.
હયુ' દેહેફં છે શોભાસારી, નવ સીખરે ખીરાજો ગીરધારીરે. રૂડા.
ખીજાં પીતાંખર જરકસી જામા, પુરો ભક્તના મનની કામારે. રૂડા.
શખ ચક્ર ગદા પદ્મધારી, મોર પીંછ મુગટપર વારીરે. રૂડા.
ગજો મોતીની માળાઓ સોહે, નખ સીખ નીરખી મન મોહેરે. રૂડા.
તારા મુખપર મોરલી વાજે, સુણી ધ્યાનથી મુનીવર જાગેરે. રૂડા.
તમે દીન દયાળ મારા સ્વામી, મારા હૃદયે વસો ગરૂડા ગામીરે. રૂડા.
દાસ રમારમાણુ શર્ણુ તમારે, નથી જુગમાં કોઈનો આધારેરે, રૂડા.

ગરબી ૨ જી. રાગ ઉપરનો

મારે મન વસો મંગળકારી, કામ ક્રોધ મોહને મારીરે. મારે. ટેક.
મેં તો જુગમાં જાણ્યા તમને, નથી કોઈનો ભરસો અમનેરે. મા.
મારા ત્રીવીધના તાપ સમાવો, તારી માયામાં સીદને નચાવોરે. મા.
મારા મનનીરે જમણા ભાગે, તમ ચરણમાં પ્રેમ મને લાગેરે. મા.
મારા હૃદયને કુણું કરજો. કપા કરીને દુષ્ટ બુદ્ધિ હરજોરે. મા.
પતીનપાવન નામ તમારું, તમે કૃત્ય ન જોશો માંરે. મા.
મુણી કથા મન પાવન ચાવા, પ્રેમે મુણુ તમારા ગાવારે. મા.
શ્રાવ્ય મુણુતાં જડયો મને સાર, કૃત્ય નામ તણા આધારે. મા.

નામે તાપી તમે મહા પાપી, તેને બક્ષતી પદવી આપીરે. મા.
દાસ રમારમણની પુરો કામને, હુંતો વળગ્યો તમારા નામનેરે. મા.

ગરબી ૩ છ. રાગ ઉપરનો.

મારાં નેત્ર લોભાયાં તમ ચરણે માંડે મન રાખો તમ ચરણેરે. ટેક.
મારા દીલમાં વસે કષ્ટા ચોર, કામ ક્રોધ મહા ધોરરે. મારાં.
તથી દીનતા મારા મનમાં, લોભ જુઠ ભરાયાં મારા તનમાંરે. મારાં.
તારા દરસનમાં ચર્ચુ ન આભે, પરદારા પુઠે મન મહાભેરે. મારાં.
આવા દુષ્ટ સંગથી દુર કરજો, નામ તમારું હરમાં કરજોરે. મારાં.
તમે ઊગાળા રણુછોડ રાય, આવી વસીયા ડાકેર માંયરે. મારાં.
હર પુનમે સંધ આવે સારા, તે તો દરસન કરવા તમારાંરે. મારાં.
વસી ડાકેરે વૈભવ કીધો સારો, બધા ગુર્જર ખડને તાવોરે. મારાં.
ઝેવી કૃપા તે મુજપર કરજો, માહારા ત્રીવીધી તાપને હરજોરે. મારાં.
દાસ રમારમણ કર જોડી, મારી મનની ગાંઠો છોડીરે. મારાં.

ગરબી ૪ થી. રાગ ઉપરનો.

મારી વીનતી સુણો અલબેલા, તમે નંદના કુંવર છપી છેધારે. ટેક.
માહારૂં ચીત વમ થવા નવ દેશો, મને પોતાનો બળી શુષ્ક લેશોરે. મા.
મારા અંતરમાં હેત વધારો, માહારૂં મન તમ ચરણે ઠારોરે. મા.
જને આપા તમારીથી તારો, મારા કામ ક્રોધને મારોરે. મા.
સંસાર સાગર ખડુ સારો, તારા બજન વીના લાગે ખારોરે. મા.
માહાર મનના મોહ સૌ બળ, તન બજનથી સીતળ યાપરે. મા.
મુને બક્ષિ લાગેછે પણી વહાલી, આપો સંત સંગત કર જાલીરે. મા.
મારાં કૃત્મ સામું નવ જોશો, તારા દાસની પત નવ ખોશોરે. મા.
જોવો તેવો પથ્યું હું તમારો, મહારો મનુષ્ય જનમ સુધારોરે. મા.
દાસ રમારમણને ચર્ચુ દેજો, મારા અંત સમે હરમાં રહેજોરે. મા.

ગરબી ૫ મી. રાગ ઉપરનો.

પ્રભુ હરચન મુજને દેજે, તમે સદાય સુખ મારી લેજેરે. પ્રભુ. ટક.
 મારા મનથી આજમાં નવ થાશે, મારા હૃદયમાંથી નવ જાશેરે. પ્રભુ.
 દીનદયાળ નામ તમારે, દુષ્ટ સંગથી મન હરો મારેરે. પ્રભુ.
 મારી આશ પુરો અવીનાશી, સદા કરજે ચરણનો દાસીરે. પ્રભુ.
 દાસ રમારમણ કર જોડી, ગુણ ગાઉ તમારા મતી થોડીરે. પ્રભુ.

ગરબી ૬ ઠી. રાગ ઉપરનો.

વીઠલ વર લાગે વહાલા, તમે નંદ તણા નંલાવારે. વીઠલ. ટક.
 મારું મન તમ ચરણે લાગે, ઉરમાંહે આનંદ અતી જાગેરે. વીઠલ.
 મેં તો લોકલાજ સહુ ખોધ, દેખી નટવર છપી મન મોહીરે. વીઠલ.
 પુરો આશ રંગ રસીયા મારી, હુંતો સદાય દાસ તમારીરે. વીઠલ.
 દાસ રમારમણનારે સ્વામી, કર જાણેને ગરડા ગામીરે. વીઠલ.

ગરબી ૭ મી. રાગ ઉપરનો.

મેંતો જોયો તમારો લટકો, મારા દીલમાં લાગ્યો છે ચટકોરે. ટક.
 મને અંત હૃદય નવ ભાવે, તમ બીના કોઈ નજરે નાવેરે. મેંતો.
 મારું દીલ રહ્યું તમમાં મોહી, મને વાંતુ ન લાગે બીજું કોઈરે. મેંતો.
 મને ધરમાં ઘડી નથી ગમતું, ચીત તમ ચરણોમાં રમતુંરે. મેંતો.
 દાસ રમારમણનારે સ્વામી, આશ પુરોને અંતર જામીરે. મેંતો.

ગરબી ૮ મી. રાગ ઉપરનો.

મારે મંદીર લટકે આવો, મારા ત્રીવીધના તાપ સમાવોરે. મારે. ટક.
 મેંતો ધણું કૃપા છે પકવાન, સ્વાદ જાન્યો છે સુધા સમાનરે. મારે.
 તળ્યાં શાક સ્વાદે સારાં, આવો જમવાને નેત્ર દારું મારારે. મારે.
 મેં તો કુસુમે સેજ સમારી, તમે પોહોડોને દેવ જોરારીરે. મારે.
 દાસ રમારમણના સ્વામી, હું તો પુરણ પુન્યે પામીરે. મારે.

ગરબી ૯ મી. રાગ ઉપરનો.

ગાવો ગાવો ગોવિંદ ગુણુ ગાઓ, હરી નહીં મળે અવસર આહારોરે. ગાવો.
 ધર્મ પશુ પંખીના અવતાર, દયા લખ ચોરાશી બહુ વારરે. ગાવો.
 આઝા જમડીકર બહુ મારી, તોય તમે ન જોયું બીચારીરે. ગાવો.
 કૃપાદ્રષ્ટ્ર શ્રી કૃષ્ણજે હાધી, દયા કરી મનુષ્ય દેહ દીધીરે. ગાવો.
 ભજો દુષ્ટ બુદ્ધિ સરવે વામી, દાસ રમારમણનારે સ્વામીરે. ગાવો.

ગરબી ૧૦ મી. રાગ ઉપરનો.

જાગો જાગોને જીવ તમે જાગો, રૂડો સંત સમાગમ માગોરે. ટેક.
 દેહ ફરી નથી મળવો આવો, સાધો મુનશા દેહનો લહાવોરે. જાગો.
 ધડી ધડી પળ આયુશ જામ, તમને સુતાં કેમ સુખ થાયરે. જાગો.
 તમે સીદને ફરોછો કુશી, માથે જમડીકર રહા બુઝીરે. જાગો.
 દાસ રમારમણ પ્રભુ ગાળે, મટી પતીત હરી જન થાળેરે. જાગો.

ગરબી ૧૧ મી. રાગ ઉપરનો.

થાળે થાળે હરીજન થાળે, નીત્ય ગુણુ ગોવિંદના ગાળેરે. ટેક.
 કૃપાનાથ કરુણા કરશે, દુષ્ટ બુદ્ધિ દીલથી હરશેરે. થાળે.
 દીન યદ્ય કરો કાલાવાલા, જેથી રીઝે શ્રી નંદના લાલારે. થાળે.
 માત હરી ચરણમાં રાખો, પ્રેમે કૃષ્ણ કૃષ્ણ મુખ ભાખોરે. થાળે.
 દાસ રમારમણનારે સ્વામી, જુઓ ઉરમાં અંતરગ્નમીરે. થાળે.

ગરબી ૧૨ મી. રાગ ઉપરનો.

કૃષ્ણ કૃષ્ણ ભજો નીત્ય પ્રાણી, પ્રેમ ધરી મન ઉલટ આણીરે. ટેક.
 પ્રભુ ભજતાં ભવ દુખ જાશે, ઉર આણુંદ અતી ધણો થાશેરે. કૃષ્ણ.
 દુખ જન્મો જનમનાં ટળશે, દયા કરી દીનાનાથ મળશેરે. કૃષ્ણ.
 કામ ક્રોધ સર્વે જાય, જેને દીલ વસે રણુછોડ રાયરે. કૃષ્ણ.
 દાસ રમારમણ ચણું લાગું, જનમો જનમ ભક્તિ માગુરે. કૃષ્ણ.

પ્રભાતીઆં.

પદ ૧ છં રાગ કુમરી.

(નારાયણ નરસીંહ નરોત્તમ પુરુષોત્તમકો ધ્યાન ધરો—એ રાગ.)

પ્રાત સમે પુરુષોત્તમ પ્રભુજી, દરશન મુજને દેજોરે;
 તાપ ત્રિવિધીના દૂર કરીને, સદાય શુભ મારી લેજોરે. ટેક.
 મોહ માયામાં હૂંરે હુખ્યો છું, કામ ક્રોધ મારા તનમાંરે;
 બુદ્ધિ મહારી બ્રમે ચઢી છે, પ્રેમ નથી મારા મનમાંરે. પ્રાત. ૧
 દુષ્ટ બુદ્ધિ મારી દૂર કરીને, અંતર પ્રેમ ઉપજાવોરે;
 ખક્તિ તમારી મુજને આપો, મોહ માયા છોડાવોરે. પ્રાત. ૨
 તન મન માંડે ચરણે રાખો, કૃપા કરો મોરારીરે;
 દાસ રમારમણ કહે કર જોડી, કૃતી નવ જોશો મારીરે. પ્રાત. ૩

પદ ૨ જી. રાગ ઉપરનો.

શર્ણુ પડ્યો છું શામળીઆજી, સદાય ઉરમાં રહેજોરે;
 ખજન તમારું નિશદિવ કરવા, સંત સમાગમ દેજોરે. શર્ણુ. ટેક.
 ખક્તિ વિના બટકે સૌ ભવમાં, મોહ માયાના પાશેરે;
 સુત પિત દારા ધરધંધામાં, ચામ દામની આશેરે. શર્ણુ. ૧
 દુષ્ટ આશા મુજ દૂર કરીને, શુભ મતી મુને આપોરે;
 કૃપા કરીને વસો મુજ ઉરમાં, જન્મ મરણ દુખ કાપોરે. શર્ણુ. ૨
 ભવ સાગરમાં વહો જાઉં છું, નથી નીકળવા આરોરે;
 દાસ રમારમણ કહે કર જોડી, બાંહ ગ્રહીને મને તારોરે. શર્ણુ. ૩

પદ ૩ જી. રાગ ઉપરનો.

જગોતે મારા જીગજીવનજી, મુખ જોવાને આવીરે;
 દરશન મુજને દો શામળીઆ, સાકર માંખણ લાવીરે. ટેક.
 જોરે દીવશ મુને દરશન દો છો, જાય દીવાળી જોવોરે;

દુધ દહીં મારે બમાણુ મીખજે, લાલ છે એમાં એવોરે. જગોને. ૧
 પ્રભાત મુખ જોવા તમારે, મન મારે લલચાવોરે;
 સ્નાન કરીને વળું છું પાછી, તમે મંદીર મારે આવોરે. જગોને. ૨
 રંગભેર રમો જમો મુજ સાથે, પુરો મનની આશરે;
 દાસ રમારમણ કહે કર જોડી, સદા તમારો દાસરે. જગોને. ૩

પદ ૪ શુ. રાગ ઉપરનો.

આજ મહારે મંદીર આવો, ગીરધારી ગોપાળારે;
 પ્રેમ ધરીને પુરોતમને, પ્રીતમ છે પ્રતિપાળારે. આજ. ૧
 શેરીઓ વળાવી સ્વચ્છ કરી છે, તોરણ બાંધ્યાં દ્વારેરે;
 કદળી સ્થંભનો મંડપ કાવો; પુષ્પ સુગંધી ભારેરે. આજ. ૨
 નવરંગ સાડી અંગે ધારી, શોભીતા શણગારે;
 હોતે તમથુ રંગભેર રમવા, પેચો નવમણી દારેરે. આજ. ૩
 પાતળીઓજી પ્રેમે આવ્યા, દરશન મુજને દીધારે;
 દાસ રમારમણ પ્રેમ મગન થઈ, આનંદે ઉરમાં લીધારે. આજ. ૪

પદ ૫ શુ. રાગ ઉપરનો.

પ્રાત સમે હઠી કશ ભજન કરો, આનંદ મંગળ થાશેરે;
 જન્મ મરણ દુખ સહેજે જાશે, લખ ચોરાશી મુકાશેરે. ૧
 ભવ સાગર તો તે જન તરશે, હરી ચરણે ચિત રાખેરે;
 તાપ ત્રિવિધના દૂર પળાશે, વેદ પુરાણ એમ ભાખેરે. પ્રાત. ૨
 મુવ અમરીષ પ્રલહાદ તર્યા છે, નામ પ્રભુનું લેતારે;
 શુક સનકાદીક નારદ સરખા, મહીમા તેનો કહેતારે. પ્રાત. ૩
 સર્વ તજી પ્રાણી એક મનથી, કશ કીરતન જે ગાશેરે;
 દાસ રમારમણ કહે કર જોડી, ભવદુખ તેનાં જાશેરે. પ્રાત. ૪

(૧૪)

ગરબીઓ.

ગરબી ૧ લી.

(તાલે જોડુળ જોવાને આવરે મથુરાના વાસી.—એ રાગ.)

તમે જોવિંદ ગરીબનીવાજરે, મહારી કરણી ના જોશો; ૨
સક્ષમી વર રાખજો લાજરે, મહારી કરણી ના જોશો. ૨૩

નંદ કુંવરજીરે, વાહાલારે માહારા નંદ કુંવરજી;

નંદ કુંવર મારા નાથજીરે, વીનવું વારંવાર;

કરજોડી હું તો કરગરે, ઊ ખુદિના દાતારરે. મહારી. ૧

ન્યાયથી જાણરે, પ્રભુરે મારા ન્યાયથી જોશો;

ન્યાયથી જોશો નાથજીરે, ગુણ અવગુણ મહારાજ;

કોટી કદ્યે ગતી નહીં મળેરે, તમે રાખો ખાનાની લાજરે. મારી. ૨

ભવસાગરમાંરે, પ્રભુ હું તો ભવસાગરમાં;

ભવસાગરમાં ડુબી રહ્યારે, મોહ માયાનેરે પાશ;

સુતવીત દારાના સંગથીરે, હોડાવી કરો દાસરે. મારી. ૩

ભક્તિ તમારીરે, પ્રભુ મારા ભક્તિ તમારી,

ભક્તિ તમારી આપજોરે, રાત દીવસ ગુણ ગાઉં;

દાસ રમારમણ શરણે રાખો, તમ ચર્ણથી અળજો ન થાઉરે. મા. ૪

ગરબી ૨ જ રાગ ઉપરનો.

તમે ગુરુ જોવિંદ ઘેર આવોરે, હું તો પ્રેમે નીરખું;

મારા ત્રીવીખના તાપ સમાવોરે, હું તો પ્રેમેરે નીરખું. ૨૩

તાપ સમાવોરે, પ્રભુરે મારા તાપ સમાવો;

તાપ સમાવો ત્રીકમારે, વીનવું વારંવાર;

ગુરુ કપાએ જોવિંદજીરે, ઉતારરે ભવપારરે. હું તો. ૧

ગુરુ વચનથીરે, પ્રભુજી મારા ગુરુવચનથી;

ગુરૂ વચનથી જાણીઆરે, હો તમે દીનાનાથ;
 માટે દીન મધ શર્ણુ પડ્યો છું, હમારો અણી હાથરે. હું તો. ૨
 કૃતી નવ જ્ઞેશારે, પ્રભુ મારી કૃતી નવ જ્ઞેશો;
 કૃતી નવ જ્ઞેશો કમજારે, સહાય કરો જહુવીર;
 સંત સમાગમ આપજોરે, નીર્મળ થાય મન સ્થીરરે. હું તો. ૩
 વીનતી સાંભળજોરે, પ્રભુ મારી વીનતી સાંભળજો;
 વીનતી સાંભળજો વીહારે, વસો મુજ ઉરમાં વાસ;
 દાસ રમારમણ ગુરૂ પ્રતાપે, ગુણ ગાઉં મન હુલાસરે. હું તો. ૪

૫૬.

પદ ૧ લું.

(હરી ભજનથકી છોટા હોય તે સૌથી મોટા થાય છે —એ રાગ.)
 મન કરોને વીચાર, દેહને માથે કાળનો ભય છે મોટો;
 સૌ હરીને ભજો, નહીંતો વાગશે અંતે જમનો સોટો. ૨૬.
 આ કળિયુગમાં નથી કહેવાનું, સુખ દુખ તો સર્વે સેહેવાનું;
 પ્રભુ ભજન જીના નથી કહેવાનું. મન કરોને વીચાર. ૧
 આળપણું રમતમાં ખોયું, હરણપણું ત્રીયામાં મોલું;
 પદપણે સુત વીત જોઈું. મન કરોને વીચાર. ૨
 દેહ કામી કાયા જુઓછો, નાના મોટા મુલા પછી રૂવો છો;
 મોહ મમતામાં અવસર ખુવોછો. મન કરોને વીચાર. ૩
 સજ્જ બંધુર દેહ છે સૌ કામી, વાત હરી ભજવાની છે સાચી;
 માટે પ્રભુ ભજતાં ન આશી લાંચી. મન કરોને વીચાર. ૪
 આ સંસાર સ્વાર્થની વાડી, તેમાં નાના મોટા મરે દહાડી;

- તમે પ્રીત છાતીએ ઉઘાડી. મન કરોને વીચાર. ૫
 પ્રભુ ભજને કામકરથી છુટા, સમ નામનું ધન પ્રેમે લુટા;
 આત્મે અમુલ્ય અવસર જાય ખુદમે. મન કરોને વીચાર. ૬
 સસારનું સુખ રવમા બેઠું, રજ સંમધે સૌ લેવું દેવું;
 નેમી ગર્વ તજી સુખ દુખ સેહેવું. મન કરોને વીચાર. ૭
 કમ કૃપા વીના નથી ઉગરવું, નામ ધરું તેને નિશ્ચે મરવું;
 સમ રહણ વીના નથી ભવ તરવું. મન કરોને વીચાર. ૮
 ગર્વ તજીને જોવિંદ નીત ગાળે, કામ ક્રોધ મારીને હરીજન થાળે;
 નામ રૂપી ગંગામાં નીત્ય નહાળે. મન કરોને વીચાર. ૯
 દાસ રમારમણ કહે કર જોડી, મારો મોહપાશ નાખો ત્રોડી;
 દાજો લખ ચોરાસી આજસ મોડી. મન કરોને વીચાર. ૧૦

પદ ૨ જી. રાગ ઉપરનો.

- પ્રભુ ભજન વીના, અમુલ્ય અવસર એજે શીદને ખુઓ;
 સમ નામ રટા, દેહ દેવળમાં જાગીને તમે જીઓ. ૨૬.
 નવ માસ ગર્ભમાં દુખ સેહેતો, તહાં પ્રભુની વીનતી નીત કહેતો;
 હવે એ વાત મનમાં નથી લેહેતો. પ્રભુ ભજન વીના. ૧
 તમ ઉપર કૃપા કરી નાથે, ગર્ભવાસ છોડાવો અલી હાથે;
 તમે પ્રીત તોડી તેમની સાથે. પ્રભુ ભજન વીના. ૨
 આવ્યો ભવમાં ઉંઝાં ઉંઝાં કરતો, ભીના સુકામાં સુતો ફરતો;
 ભાન દેહ તણું તું નવ ધરતો. પ્રભુ ભજન વીના. ૩
 ખેચાર વરસના થયા મોટા, નામ જીલીને ચાલ્યા માર્ગ ખોટા;
 પછી મોહ માયાએ વાળ્યા જોટા. પ્રભુ ભજન વીના. ૪
 ભણ્યા ભણવાનું મુકી ખીજું, પછી હરી ભજતાં આવે ખીજું;
 તમે લોચન ઉઘાડી નવ જોયું ત્રીજું. પ્રભુ ભજન વીના. ૫

જુઓ માયા છે મહા મસ્તાની, તેમાં ખોજ કરો પ્રભુ રસ્તાની;
 ધરો જોય રામ નામ સસ્તાની. પ્રભુ ભજન વીના. ૬
 નામે તાર્યા શીવજીએ પહુ પાપી, ધ્રુવ પ્રહલાદ તર્યા પ્રભુનામ જાપી;
 જુઓ ગુણકાને મહા ગતી આપી. પ્રભુ ભજન વીના. ૭
 ભજો જોવિંદ જોવિંદ નીત્ય પ્રાણી, આ અવસર સીદ જુઓ જાણી;
 દેહ મયા પછી થશે ધુળધાણી. પ્રભુ ભજન વીના. ૮
 મન વારંવાર વીચાર કરો, દીન થઇ પ્રભુને ચીતમાં ધરો;
 એ વીના શીદ અથડાઇ મરો. પ્રભુ ભજન વીના. ૯
 દાસ રમારમણને દીન જાણી, રાખો શર્જામાં નીત્ય શારંગપ્રાણી;
 મારી કરણી ન જોશો મેહેર આણી. પ્રભુ ભજન વીના. ૧૦

પદ ૩ જી. રાગ ઉપરનો.

નીત્ય ઉઠીને, કશ ભજન કરોને સર્વે પ્રાણી;
 મન સમજીને, સંત-સમાગમ એવો ઉલટ આણી. ૧
 દેહ વારંવાર તમે સીદ ધરો, આ ભવમાં લખ ચોરાસી ધરો;
 હરી ભજન વીના કદી નહીં ઉગરો. નીત્ય ઉઠીને. ૨
 સંસારનું સુખ ભાગે સાઈ, સુત વીત દારે મન મોહું તાઈ;
 પ્રભુ ભજન વીના સહુ અંધાઈ. નીત્ય ઉઠીને. ૩
 તું મોહ માયામાં જાય પહો, તને સર્ગા સહોદરે ડાહ્યો કહ્યો;
 તેમાં સરવસ તાઈ ખોઇ રહ્યો. નીત્ય ઉઠીને. ૪
 કામ ક્રોધ ભોભ દુશ્મન મો'ટા, મોહ ધરવાના રસ્તા ખોટા;
 તેને તબ્યા વિના ખાસો જમ ચોટા. નીત્ય ઉઠીને. ૫
 પ્રાણી સુખનું પ્રમત્ત સર્વે કરે, માઈ માઈ કરતાં અમાનક મરે;
 કોઇ કાળ ચક્રનો ભય ન ધરે. નીત્ય ઉઠીને. ૬
 તમે તુઝા સહુ મનની તોડો, નીત્ય કશ મરણમાં ચીત જોડો.

- હરી ભજતાં સહુ આગસ મોડા. નીલ હીને. ૬
 નથી મનુષ દેહ હરી મળવાનો, સુખે શીરો પુરી નથી મળવાનો;
 ભજ્યા વીના ભવ દુખ નથી ટળવાનો. નીલ હીને. ૭
 જુઓ વેદ પુરાણ સહુ એમ કહે, હરી ભજ્યા વીના ભવ ભાર વહે;
 સત સંગ વીના પ્રભુને ન લહે. નીલ હીને. ૮
 સાર સર્વ તણો રામ નામ ગાજો, કુડ કપટ થકી અજગા થાજો;
 હરીરસ પીને સામાને પાજો. નીલ હીને. ૯
 દાસ રમારમણ કહે કર જોડી, રામ નામ જપો આગસ મોડી;
 હું વીનતી કરું મારી મતી થોડી. નીલ હીને. ૧૦

પદ ૪ શુ. રામ ઉપરનો.

- જુઓ કશ કૃપાળ, નીજ જન જાણીને સુખ સૌને આપે;
 છે દીન દયાળ, જન્મ મરણનાં સઘળાં સંકટ કાપે. ૮૬.
 જુઓ પ્રહ્લાદ પોતાનો જાણી, ધર્યું નરહરી રૂપ સારંગ પ્રાણી;
 પ્રગટ્યા થ'ભથી ભકિત ઉર આણી. જુઓ. ૧
 જુઓ અમરીશ હરીના જન મોડા, ત્યાં દુરવાસે વાળ્યા ગોટા;
 ચક્ર મુકીને હરીએ પાડ્યા ખોટા. જુઓ. ૨
 જુઓ વધુવજ્ર આળક નિજ ધારી, કીધો નારદજીએ ઉપદેશ ભારી;
 મયો અવિચળ જુઓ વિચારી. જુઓ. ૩
 જુઓ સુદામાનું દુખ હર્યું હાથે, મુટ્ટી તાંદુળ આરોગ્યા નાથે;
 કીધા મેહેલ કંચન તેની સાથે. જુઓ. ૪
 જુઓ ઝેર મીરાંબાઇનું પીધું, હરીજન જાણી અમૃત કીધું;
 નિજ રૂપમાં રૂપ સમાવી દીધું. જુઓ. ૫
 જુઓ દ્રુપદ સુતાની લાજ રાખી, અભીમાની સભામાં હેડા નાખી;
 પુર્યો શ્રીર તેમા સહુ જગ સાખી. જુઓ. ૬

જુઓ પાંડવ કેરા સારથી થયા, કુરુક્ષેત્રમાં કૌરવશુ લઈયા મયા;
 ઉગારી લક્ષ્મણે રાજ આપી કીધી દયા, જુઓ. ૭
 જુઓ નરસઈ મેતાળરે તણાં, કળજીગમાં કામ કીધાંછે ધણાં;
 હંડી મોસાળામાં તથી રાખી મણા. જુઓ. ૮
 એવા દીન દયાલ તમે પ્રેમે ભળે, હરી સહાય કરે અભીમાન તળે;
 દુષ્ટ સંગથી તમે નીલ લળેરે લળેરે. જુઓ. ૯
 દાસ રમારભણ પર મેહોર કરો, મુજ અનાથની વિનતી ઉરમાં ધરો;
 મારાં જન્મ મરણનાં દુખડાં હરો. જુઓ. ૧૦

ગરબીઓ.

ગરબી ૧લી.

(મારેરે ઘેર આવો નંદલાલા—એ રાગ.)

મારેરે ઘેર ગુરુ શ્રીનીવાસ આવ્યા, સાથેરે પોતે લક્ષ્મીપતી લાગ્યા.
 મારેરે ઘેર ગુરુ શ્રીનીવાસ આવ્યા. ટેક.
 શેરીઓ મેંતો સ્વચ્છ કરીરે સારી, આજુદ મનમાં ઉલટયોરે ભારી;
 ગુરુગોવિંદ ઉપર જલવાં વારી. મારેરે ઘેર. ૧
 સંવત ઓગણી ઓવીસરે સાર, જેણે સુદી પુનમ જુગ વાર;
 નક્ષત્ર શુભ જોણા નિરધાર. મારેરે. ૨
 હીવસ પોહોર ચઢતે કીધી દયા, હરીજનનાં દુખડાં સરવે ગયાં;
 દાસ રમારભણા ઉરમાં રહ્યાં. મારેરે. ૩

ગરબી ૨ જી.

પથરાવ્યા મંદિર શુભ મહુરતે સ્વામી, ગુરુ શ્રીનીવાસે અંતર જામી;

કુવારે દાસ બન્યામ ઉપર કરી, સેવારે કરવા સોખ્યા છે શ્રી કરી;
પાતાનો જાણી પુરણ પ્રીતિ ધરી. પધરાવ્યા. ૧

ચેડ્યારે પંખા ખીતાંતર પ્રીતે, જરકશી વાઘો ધર્યારે રીતે;
મેર મુગટ નીરખું હું નીત્યે. પધરાવ્યા. ૨

શંખ ચક્ર ગદા પદમ ધારી, વામ ભાગે લક્ષ્મી બિરાજે સારી;
દાસ રમારમણ નીરખે વારી. પધરાવ્યા. ૩

ગરબી ૩ જી. રાગ ઉપરનો.

નીરખોરે નીત્ય પ્રેમે નંદલાલા, દીન થઇકરો કાલાવાલા. ૨૩.
નખ શીખ રૂપ રહે રાખો, વિષય તજી રામરસ ચાખો;
કોષ તજી કશ્ન કશ્ન ભાખો. નીરખોરે. ૧

માયાના તમે કુશક શીદ ખાંડો, કપટ કુસંગ સરવ છાંડો;
સ્નેહ સાચો શ્રી કશ્ન શું માંડો. નીરખોરે. ૨

કહું કર જોડીને વારંવાર, વિનતી મારી મુણજો વિશ્વાધાર;
દાસ રમારમણ ઉતારો ભવ પાર. નીરખોરે. ૩

ગરબી ૪ થી. રાગ ઉપરનો.

બજોને તમે ભાવે શ્રી ભગવાન, તજોરે તમે મીથ્યા દેહ અભીમાન-
સંસાર સુખ સર્વે જોડું જાણી, મોહ માયા તજો સર્વે પ્રાણી;
દરી જન થાઓ ઊલટ આણી. બજોને, ૧

બળ્યા તેતો ભવસાગર તરીઆ, જમના ભય થકી ઉગરીઆ;
ખાટી લખ ચોરાશીમાં ફરીઆ. બજોને. ૨

દાસ રમારમણ વિનતી કરે, અભીમાન તજી હરી ઊરમાં ધરે;
તેતો નિશ્ચે ભવસાગરને તરે. બજોને. ૩

પદ.

પદ ૧ છું.

(નાથ કેસે ગજકો બધ છોડાયો—એ રામ.)

પુણું મનોરથ કરજો, પ્રભુ મારા પુણું મનોરથ કરજો.

મારાં જન્મ મરણ દુઃખ હરજો, પ્રભુ માહારા પુણું મનોરથ કરજો;

આ અવસર માહારો એજે જાય છે, કંઈણા દ્રષ્ટી ધરજો;

કામ ક્રોધ મોહ મમતા છોડાવી, દીનતા ઉરમાં ઠરજો. પ્રભુ. ૧

મૃત પિત દારા સગાં સહોદર, મોહ સર્વતા મરજો;

નામ તમારું નિશાદિત જપવા, મુખમાંથી અમૃત ઝરજો. પ્રભુ. ૨

પરદારા પરધન પરનિધા, તે થકી મન માંડે ટળજો;

દુષ્ટના સંગથી દૂર વસાવો, પાપ બુદ્ધિ મારી શરજો. પ્રભુ. ૩

રામ કશ સદા વસો મુજ ઉરમાં, તેથી અંતર માંડે ઠરજો;

કર જોડી કહે દાસ રમારમણ, વિનંતી ઉરમાં ધરજો. પ્રભુ. ૪

પદ ૨ છું. રાગ ઉપરનો.

ઉર વસો અંતર જામી, પ્રભુ માહારા ઉર વસો અંતરજામી;

તમે દીન દયાળ મારા સ્વામી, પ્રભુ મારા ઉર વસો અંતરજામી. ૨૬.

પતીત પાવન તમને સાંભળ્યા, શરણે આવ્યો શીર નામી;

દીનના ઉપર દયા કરોછો, પોતે ગરડા ગામી. પ્રભુ. ૧

અધમ આધારણ નામ તમારું, પૂણું કશી નથી ખામી;

તે મુજ ઉરથી અગા ન યાશો, ગોવિંદ વૈકુંઠ ધામી. પ્રભુ. ૨

નારાયણ નરસીંહ નરોત્તમ, કશજી પૂરણ કામી;

મદ મુદન મદે હરજોરે મહારો, દુષ્ટ બુદ્ધિ મારી વામી. પ્રભુ. ૩

નીરમળ મન કરી રાખો ચરણે, સદા શરણમાંરે સ્વામી;

દાસ રમારમણ વિનંતી કંઈકું, પૂરણ દીનતા પામી. પ્રભુ. ૪

પદ ૩ જી. રાગ ઉપરનો.

માગ્યું મુજને આપો, પ્રભુ મારા માગ્યું મુજને આપો;
 દાસનો દાસ કરી આપો, પ્રભુ મારા માગ્યું મુજને આપો. રેક.
 સંસારમાં મને સરસો રાખો, દુષ્ટ બુદ્ધિ મારી કાપો;
 માયા તમારીમાં મુજને નચાવી, શીઘ્રને ખવરાવો આપો. પ્રભુ. ૧
 સંત સમાગમ આપો સરવને, નિલ જપે નામ જાપો;
 ભજન તારામાં ભંગ કરાવે, તેને સદા સંતાપો. પ્રભુ. ૨
 સંત સમાગમ સેવા કરાવો, તો જાન્ય મનનાં પાપો;
 કામ ક્રોધ મોહ મમતા છોડાવી, પ્રેમ અંતરમાં વ્યાપો. પ્રભુ. ૩
 દયા દીનતા દીલમાં વસાવો, નામ જપું અમાપો;
 દાસ રમારમણ વિનતી કરું છું, ઉઘાડો વૈકુંઠ આપો. પ્રભુ. ૪

પદ ૪ થું. રાગ ઉપરનો.

કર અહી તારો તો તરવું, પ્રભુ મારો કર અહી તારો તો તરવું;
 નહિ તો લખ ચોરાશીમાં ધરવું, પ્રભુ મારો કર અહી તારો તો તરવું.
 શુભ કૃતી મેં સ્વરૂપ નથી કરી, શા બળથી ઉગરવું;
 તારી કૃપા વિના સર્વ પ્રાણીને, અવતરવું ને મરવું. પ્રભુ. ૧
 નીરમળ મનથી નામ જાપાવો, પાપ બુદ્ધિથી ચિત હરવું;
 રહાય કયાં વિના શામળીઆજી, ક્યાં જઈ મારે ઠરવું. પ્રભુ. ૨
 અલખેલાજી અજગા રહેશો તો, ધ્યાનજ કોતું ધરવું;
 મોહ માયાનો પાશ છુટા વિના, ભજન તે કેવું પેરે કરવું. પ્રભુ. ૩
 સંત સંગતમાં મનને દારો, તે વિના લાજે વરવું;
 દાસ રમારમણ ભજન કયાં વિના, કારજ એકે નથી સરવું. પ્રભુ. ૪

ભજન.

ભજન ૧ છું.

(ગોવિંદ ગુણ ગાઇ લ્યો મન ધેલા—એ રાગ)

રટણુ કરો રામનામ સર્વે પ્રાણી, ત્રેમ ધરી મન ઉઠટ આણીરે,
રટણુ કરો. નામ સર્વે પ્રાણી. ૧૬૬.

આ અવસર અમુલ્ય જન્ય, પળ પળ આયુષ્ય ઓધું થાય;
અંત આજ્યા પછી પસ્તાયરે. રટણુ કરો. ૧

જે નર માયામાં બહુ મોહ્યા, જેણે શાસ્ત્ર ધર્મ નવ જ્ઞેયા;
અંતે હાથ ધસીને રોયારે. રટણુ કરો. ૨

સુત પિત દારાનું સુખ જ્ઞેષ, મુખી તેને રહ્યો છે મોહી;
તેમાં કમાણી સર્વે ખોધરે. રટણુ કરો. ૩

જુઠાં સાચાં કરવા લાગ્યો, દુષ્ટાં લખ મોરારી માગ્યો;
તોએ આજસ તજી નવ જાગ્યોરે. રટણુ કરો. ૪

તજો મોહ મમત અભિમાન, દીનતા પામી ધરજો ધ્યાન;
રામ નામ અમૃત કરો પાનરે. રટણુ કરો. ૫

કરજો સંત સમાગમ સારો, એ છે ભવ તરવાનો આરો;
તમો હરી ચરણે ચીત દારોરે. રટણુ કરો. ૬

કરવો સત ગુરનો સંગ, જેથી મનને લાગે રંગ;
તેથી આનંદ ઉપજે અંગરે. રટણુ કરો. ૭

દાસ રમારમણુ કર જોડી, કહે છે મારી મતી છે થોડી;
સર્વે પ્રભુને ભજો આજસ મોડીરે. રટણુ કરો. ૮

ભજન ૨ જી. રાગ ઉપરનો.

ભજન વિના ભટકવું આ ભવમાં, તેને તમે કહાડોજો ભવમાંરે. ૧૬૭
નિત્યે જાગીને તમે જૂઓ, દીવસ ધર ધધામાં જુઓ;

સત્રી ભર નિકામાં સર્વે સુઓરે. ભજન. ૧

શ્રી ને સુવધી મન નવ છુટે, કુશ્કા ખાંડતાં કદી નવ છુટે;

જમકિંકર ઓચિંતા તેને છુટેરે. ભજન. ૨

જુગમાં ડાહ્યા થઈને ફરો છે, સર્વે પેટ પ્રપંચે ભરોછો;

મિથ્યા દેહાભીમાન ધરોછોરે. ભજન. ૩

પાળો વેદ શાસ્ત્રના ધર્મ, તેથી છુટે ભૂમાં કર્મ;

પછી ઓળખશે હરીનો મર્મરે. ભજન. ૪

આશે સંત સમાગમ પ્રીતી, જેથી ઉરની ટળે અનીતી;

જાશે જમકિંકર શેહેજે જીતીરે. ભજન. ૫

તળે હરી વિમુખનો સંગ, નહિતો કરે ભજનમાં ભંગ;

પ્રભુ ચરણમાં ભાગે રંગરે. ભજન. ૬

તન મન અરપી કરજો શેવા, કશ્ન ભજનનો લાભજ લેવા;

છુટે જમકિંકરનાં દેવાંરે. ભજન. ૭

ગોવિંદ ગોવિંદ નીત્યે ગાજો, પતિત મટીને પાવન થાજો;

દાસ રમારમણને પ્રેમે પાજોરે. ભજન. ૮

ભજન ૩ જી. રાગ ઉપરનો.

જનમ ધર્યો સપ્તજ તેહનો થાય, જે કોઇ ગુણુ ગોવિંદના ગાયરે. ટેક.

પ્રભુ ચરણે જેની પ્રીતી, તેના ઉરથી ટળે અનીતી;

તેણે ભવ દુષ્પ લીધાં કીધીર. જનમ. ૧

જે કોઇ કામ કોષને મારે, સદા આણુંદ ઉરમાં ધારે;

રામ કશ્ન જાણી મનને દારેરે. જનમ. ૨

મોહ મમતા તળે સૌં પ્રાણી, ગોવિંદ ગાજો ઉમટ આણી;

એ છે ભવ તરવાની એધાણીરે. જનમ. ૩

ધણું હરીજનને ધન્ય કહીએ, જેને હરી વસ્યા છે હૈયે;

મુખ દુઃખ આવે તે સહીએરે. જનમ. ૪

નામનો મહીમા છે ધણે સારો, સંતની સેવા ઉરમાં ધારો;

એ વીના નથી બીજો આરોરે. જનમ. ૫

મારે તારે સરમે છોડો, હરી ધ્વજામાં મનને જોડો;

તમે મોહપાશ સર્વે તોડોરે. જનમ. ૬

ઝાઝના દોષ મનમાં નવ આવો, ભ્રમણા ભાગી પ્રભુ ગુણ ગાઓ;

નમે ત્રિવિધીના તાપ સમાવો. જનમ. ૭

નિત્યે આજસ ઉરથી તજો, સાજ સંત સમાગમ સજો;

દાસ રમારમણ પ્રભુ ભજોરે. જનમ. ૮

પદ ૪ થું. રાગ ઉપરનો.

કમળ મારાં વીધન સવળાં હરજો, એવી મેહર રૂદેમાં ધરજોરે. ૮૬

હીન જાણી દયા કરજો, નિથ્યા મોહ મમતા સૌ મરજો;

મારા ઉરમાં પ્રેમરસ ભરજોરે. કમળ. ૧

જેથી કુડ કપટ સૌ જાય, મનમાં આણુંદ ઘણો થાય;

સંત સંગમાં ચીત સમાવેરે. કમળ. ૨

દીલમાં દુશ્મન મોટા રહ્યા, એના મરમ મેં નથી લલ્યા;

તેના તાણ્યા તણ્યા ગયારે. કમળ. ૩

તેમાં મન મોટું સરદાર, દેહમાં જમાદાર અહંકાર;

આશા વળના તેમની નારે. કમળ. ૪

કામ ક્રોધ થયા દીવાન, તેણે વરતાવ્યું અભિમાન;

તેથી બુલાવ્યું દેહનું બાનરે. કમળ. ૫

આવા દુશ્મન મોટા મારો, મારા અવગુણ ઉર નવ ધારો;

મારો કર પ્રહી મુજને તારોરે. કમળ. ૬

મુજને આશ તમારી મોટી, મારી બુધી યાજો મોટી;

છોડાવી સૌ ભવ કોટીરે. કમળ. ૭

હું તો શરણ પડ્યો છું તારે, નથી કોઈનો આધાર મારે;
દાસ રમારમણની ચંદનો વારેરે.

કમળ. ૮

પદ.

પદ ૧ છંદ : કુમરી.

(ખીંગરી કોન મુધારે, નાથ ખીન ખીંગરી કોન મુધારે—એ રાગ.)

જ્ય નારાયણ નામ તમારું, સહુને લાગે સારે;

કૃપામુર્તી સ્વરૂપ દયાળુ, મુજને લાગે ખ્યારે.

જ્ય. ટેક.

દ્રાવીડ દેશ પ્રગટયા એ પોતે, તામ્રપરણી તીરે.

કમળમંતા છવા ઓધારવા, ખીરાળે મહા બીરે.

જ્ય. ૧

ખટ શાસ્ત્ર ને પુરાણ સરવે, જાણો ચારે વેદરે;

અધમ જન ઓળખે તહોં તમને, ન લહે તમારો બેદરે.

જ્ય. ૨

કૃપાદ્રષ્ટી હશે જે ઉપર, તેને દરશન દેશેરે;

દાસ રમારમણ શર્ણુ પડ્યો છું, કૃપા કરી શુધ લેશેરે.

જ્ય. ૧

પદ ૨ છંદ : રાગ ઉપરનો.

મુજને મારા પ્રાણથી વહાલા, સ્વામી દીન દયાળુરે;

તમ વિના જીવ તલસે મારો, દરશન દેજો કૃપાળુરે.

મુજને. ટેક.

શ્રી સંપ્રદાની વૃદ્ધિ કરવા, વિચરો સરવે દેશેરે;

મુમુક્ષુ પ્રાણી જહાં મળે ત્યાં, બિરાળે સુંદર વેશેરે.

મુજને. ૧

મુજર ખંડમાં પોતે પધાર્યા, દરશન મુજને દીધારે;

જાલાવાડમાં મહારાણાનાં કૃપા કૃતારથ કીધારે.

મુજને. ૨

પૌઢ પ્રતાપ શ્રીમાસાહેબની, ભક્તિ ઉરમાં આણીરે;

દાસ રમારમણ ઉપર કીરપા, કરી પોતાનો જાણીરે.

મુજને. ૪

પદ ૩ જી. રાગ ઉપરનો.

શણું પડયોછું સ્વામી મહારા, કપા કરી શુધ લેજોરે;
 ઉરથી અજગા કાણુ તવ થાશે, સદાય દરશણુ દેજોરે. ૧
 મહામંત્ર અષ્ટાક્ષર આપો, શણુંગત ચર્મ શ્લોકરે;
 જેને જેવો હોય અધીકાર, આવીને ટાળો શોકરે. ૨
 વચનામૃત જે ઉરમાં ધારી, પ્રેમે ધરશો ધ્યાનરે;
 જન્મ મરણ દુખ તેનાં જાશે, અતરે ઉપજે માનરે. ૩
 ગુરુ ગોવિંદમાં ભેદ ન જાણો, પતીજ કરો સહુ જનરે;
 દાસ રમારમણ કહે કરજોડી, આશે પતિત પાવનરે. ૪

પદ ૪ જી. રાગ ઉપરનો.

મહારાજા શ્રી માનસીધજીએ ગુરુ મહીમા સહુ જાણીરે;
 પ્રેમ ધરી પધરાવ્યા પુરમાં, આણુંદ ઉરમાં આણીરે. ૮૬.
 નીજ કુટુંબના સર્વ જનોને, પોતે લીધા સાથેરે;
 પંચ સંસ્કાર સહુને કરાવ્યા, વેદમંત્ર ગુરુ હાથેરે. મહારાજા. ૧
 ઉર્ધ્વ પુંડ્ર કરે સહુ હાદશ, નીજ ધર્મ જાહુ કરતારે;
 જય નારાયણ ગુરુ કૃપાથી, ધ્યાન પ્રવૃત્તિ ધરતારે. મહારાજા. ૨
 પ્રજા સર્વતા હિતને અરથે, ન્યાય કરોછો સારોરે;
 ગુરુ કૃપાથી દાસ રમારમણ, પોતાનો કરી ધારોરે. મહારાજા. ૩

પદ ૫ મું. રાગ ઉપરનો.

જય નારાયણ ધ્યાન તમારું, સદાય મારા મનમાંરે;
 નિશદીન નામ તમારું જપવા, આણુંદ મારા તનમાંરે. ૮૭.
 વેદ મુર્તિ છો તમે પોતે, સ્વરૂપ સુવડ રહીઆણુરે;
 દાસ જનોને પાવન કરવા, હૃદય અતી દયાણુરે. જય. ૧
 શંખ ચક્રનાં ચીન્હજ આપી, કરો પંચ સંસ્કારરે;

પતીતોને મોહનો નરસો, આખી કરો ઉપકારે. ૧. ૨
 દાસ રમારમણ શર્ણુ તમારે, કયા રાખજો મનમાંરે;
 કાણુ અગજો નવ કરશે ચરણથી, સદા ખીરાજો મારા તનમાંરે. ૩

ગરબીઓ.

ગરબી. ૧

શરણે રાખોરે શ્રી હરી, નથી મારે ખીજે કંઈ આધાર;
 નામ તમારેરે મુજને, વહાણું દાગે વિશ્વાધાર. શરણે. ૧
 સમરણુ કરવારે કશનજી, મન માંરે રાત દીવસ લોભાય;
 કામ ને ક્રોધેરે મુજને, નાખ્યો અવજા ફાંસા માંય. શરણે. ૨
 સુત દારાનારે મોહથી, અભિમાન અગણું તેો નવ થાય;
 વૃષ્ણા ન તુટેરે માહરી, તેથી તારા મુણુલા નવ ગવાય. શરણે. ૩
 બાનું મેં ધાર્યુંરે તમ તણું, તેથી મને જગત કહે હરિભક્ત;
 એવા સમરણુરે મુજથી, નથી થતું માયાની આસક્ત. શરણે. ૪
 દીન દયાળારે હો તમે, પતીત પાવન તમારે નામ;
 દીન જાણી મને દયા કરો, મારે અવર નથી કંઈ કામ. શરણે. ૫
 અંત સમામાંરે આવજો, રેહેજો મારા હૃદય કમળમાં વાસ;
 બાનું તમારેરે જોઈને, કમ કૃપાનિષિ કરજો દાસ. શરણે. ૬
 જેવો તેજોરે હું તમ તણો, જાણી મનમાં ન ધરશો માન;
 દાસ રમારમણનીરે વીનતી, શ્રીનારાયણ મુણો કાન. શરણે. ૭

ગરબી.

(આલો ડાકેરમાં જઈ વસીએ.—એ રાગ.)

મન મોહ મમતને મારો, તમે દારકાં પતીને સંભારો. ૨૬.
મોહ રાવણ રણમાં રાજાયો, હૃદય ત ખોળ્યો ના ખોળાયો;
વીશ અમરીતમાં ઢોળાયો. મન મોહ. ૧

મમતે હીરણ્યકશ્યપ ઢળીઓ, બ્રહ્મવર હતો મહા બળીઓ;
કોપ્યો નરહરી કાળને મળીયો. મન મોહ. ૨

અભિમાની કંસરાય કહાવે, કાળયવન પ્રભુ પુડે થવે;
તે સહુ ગયા સ્વપ્ને નાવે. મન મોહ. ૩

માસી પુતના બાળ હત્યારી, ફરી ન મધ મથુરાં એ નારી;
પ્રભુ હણવાને મન વિચારી. મન મોહ. ૪

ધનુર જાગ જોવાને તામે, હણવા કૃત્ર તેડાવી નીજ ગામે;
ધારી મનની વાતો નાવી કામે. મન મોહ. ૫

ધાયું મનનું કયું નવ થાય, મોહ માયામાં તું સીદ ધાય;
તાં આયુશ એળે જાય. મન મોહ. ૬

સંતસંગમાં મનને મારો, પ્રભુચરણમાં ચીતને ઠારો;
નથી ઉગરવાનો બીજો આરો. મન. ૭

દાસ રમારમણને બક્ષિ આપો, મારાં જન્મમરણ દુઃખ કાપો;
મુને દાસનો દાસ કરી યાપો. મન. ૮

ગરબી રાગ ઉપરનો.

મન મિથ્યા કરે માંહે માંહે, અંતે કાંઈ નથી એમાં તાંહે. ૨૭.
માત પિતા બધવ લાગે પ્યારાં, સ્ત્રી પુત્ર લાગે તને સારાં;
તેને મોહી રહ્યો કરી મારાં. મન મિથ્યા. ૧

ધન ધાનમાં મન લલચાય, તેથી સુખ સ્વપ્ને નવ થાય;
દેહ મનુષ્ય અવરજા જાય. મન મિથ્યા. ૨

અભિમાન અધારે જાણ્યો, મોહ માયા મનમાં ન આણ્યો;

ખાલી મુઠી ઘા ખેંચાતાણેરે. મન મિથ્યા. ૩

કામ ક્રોધ મોહ મદ મારો, કરો સંત સમાગમ સારો;

એ છે ભવ તરવાનો આરોરે. મન મિથ્યા. ૪

પ્રભુ ભજનથી ભવ દુષ્ઠ ભાગે, જેને પ્રેમ અંતરમાં ભાગે;

તેવું હરી ચરણે ચિત લાગેરે. મન મિથ્યા. ૫

માટે પ્રેમ ભજન મન રાખો, રામનામ અમૃત રસ ચાખો;

હું ને માઈ અળશું નાખોરે. મન મિથ્યા. ૬

ધ્રુવ પ્રદક્ષા અમરીશ રાજે, ભવ તરીઆ નામની પાળે;

તેની સદાય હરી મહારાજેરે. મન મિથ્યા. ૭

એવી શુભ ભતિ આપો મુજને, પ્રભુ વિનવી કંઈ જોડી લુજને;

દાસ રમારમણ કહે તુજનેરે. મન મિથ્યા. ૮

ગરબી.

મન માને ત્યાં જાઓછો, પ્રભુ તમાઈ મન માને ત્યાં જાઓછો;

સદા સંતના રૂઢેમાં સમાઓછોરે, તમાઈ મન માને ત્યાં જાઓછો. ટેક.

મોહ મમતાથી દુર વસોછો, પ્રેમની પુંઠળ ધાઓછોરે. તમાઈ.

હું ને માઈ કહી સર્વે હુએ છે, તેમાં હરીજનનો કર સદાઓછોરે. તમા.

ભવસાગર તરવાને સાર, રામ નામ રૂપી નાવ ઊરે. તમા.

દાસ રમારમણ સર્ણ પડ્યોછું, અલખેલા પ્રાણના નિભાવછોરે. તમા.

ગરબી.

મનમાં મનમાં મનમાંરે, પ્રભુ વસોને મારા મનમાંરે;

શીઘ્ર ભમાવો દુરી જનમાંરે, પ્રભુ વસોને મારા મનમાં. પ્રભુ. ટેક.

સુતપીત દારા સગાં સહોદર, સર્વેનો મોહ મારા મનમાંરે. પ્રભુ. ૧

મોહ માયામાં હુરે લલચાયો, કાંઈ નવ સુઝે લોચનમાંરે. પ્રભુ. ૨

આ અવસરમારે એકે જાયછે, તમે તારો તો નહિ એક જાનમાંરે. પ્રભુ. ૩

દાસ રમારમણ બક્તિ માગું છું, નથી જતું ધન સદનમાં. પ્રભુ. ૪

શ્રી રણુછોડાજીનો ગરબો.

(અલખેલીરે અમે માત જોવાને જઈએ.—એ રાગ)

- અલખેલા શ્રી રણુછોડ રાય, જોવાને જઈએ;
 દીન દયાળ ડાકોર નાથ, જોવાને જઈએ. ટેક.
- જોવા જઈએ મુખીયાં ધર્મજો, ડાકોરમાં જઈ રહીએરે;
 પ્રાતસમે પ્રભુ ઘરસણ કરીએ, ગોમતી જળમાં નાહીએ. જોવા. ૧
- બાઘીનારણુ પ્રભુ ઉત્તર બીરાજે, પુરવે શ્રી વુગટીશરે;
 દક્ષીણમાં રંગનાથ બીરાજે, પશ્ચિમે દારકાંધીશ. જોવા. ૨
- મોડાણુજીએ બક્તિ કીધી, કરમાં તુલશી વાવીરે;
 હઠે માસે જઈ ઠેક ચઢાવે, પોતે દારકાં આવી. જોવા. ૩
- મોહોતેર વરસ એવી સેવા કીધી, રીઝ્યા શ્રી રણુછોડરે;
 કૃપા કરી ડાકોર પધાર્યા, પોહોચ્યા મનના કોડ. જોવા. ૪
- નવ સીખરમાં નાથ બીરાજે, શોભાતો નહીં પારરે;
 નખ સીખ સુધી નીરજો હરીને, ગળે મોતીના દાર. જોવા. ૫
- જરકશીનો વાઘો પેહેચો, મોર મુગટ ધર્યો શીશરે;
 શંખ અક ગદા પદ્મ ધર્યા છે, ચૌદ લોકના ધીશ. જોવા. ૬
- દેશ દેશથી શંઘ આવે છે, પુનમ ઉપર સારારે;
 ગ્રેમી જનના પુરો મનોરથ, મોહી રણાં મન મારાં. જોવા. ૭
- શુકવારે સવારી કરીને, શ્રી મંદીર પધારોરે;
 દરવાજે એધડીયાં વાગે, સામે ડંકનાથનો આરો. જોવા. ૮
- એરે પ્રભુ તમે વસો મુજ ઉરમાં, ક્ષણું અળગા નવ થાશેરે;
 દાસ રમારમણ કહે કર જોડી, અતે કર માગે સાંશે. જોવા. ૯

(એકાદશીના મહીમા વીચો.)

(રાગ ઉપરનો.)

આવો આવો હરીજન આજ, એકાદશી જનગૃહમાં;
 તમે હવે આજસ ધરકાજ, એકાદશી જનગૃહમાં. રેક.
 હવે આજસ તણ બજનમાં આવો, મનમાં લાવી પ્રેમરે;
 હલકથી હરી ધુન મચાવો, પ્રેમનો ના મળે નેમ. એકાદશી. ૧
 એકાદશી મહા હરી દીવસ છે, જુદા પ્રયત્ન તમે પ્રાણીરે;
 દીવસે જુત કરી હરી પુજન કરો, નિશે બળે સારંગ પ્રાણી. એકા. ૨
 મોહ માયા તણ હરી ભજન કરવું, મન રાખો હરી ચરણરે;
 અવસરે આવી સહાય કરશે, હરી જનને હરી શરણ. એકા. ૩
 એકાદશી વૃત કરે પ્રેમથી, શ્રદ્ધ મળી જે જનરે;
 દાસ રમારમણ કહે કરજેડી, તે કહાવે હરીના જન. એકા. ૪
 શ્રી ચંડોળરાય નરસિંહજીની પ્રતિષ્ઠા થઈ તે સમયનો ગરબો.
 રાગ ઉપરનો.

આવો આવોને શ્રી ચંડોળરાય, નરહરી જોવાને;
 કરો દરસન આણી નેહ, ભવદુઃખ જોવાને. રેક.
 નવા મંદીરમાં નરહરી એકા, ભક્ત તણા પ્રતિપાળરે;
 હરીજનોનાં હિત કરવાને, છો તમે દીન દયાળ. નરહરી. ૧
 સંવત જોગણી એકાવતના ઉત્તમ જેષ્ઠ માસરે;
 શુકલ પક્ષ પંચમી પુષ્કારે, દાસની પૂરી આશ. નરહરી. ૨
 પરથમ પહોરે પુણ્ય નક્ષત્રે, અમૃત ચોષડી માંચરે;
 ચઢતે પહોરે મિથુન લગ્નમાં, પોતે બિરાજ્યા લાય. નરહરી. ૩
 વામ અંગે લક્ષ્મી બિરાજે, દક્ષિણ જન પ્રદહાદરે;
 બોળા ખાંડે હિરણ્યકશ્યપ છે, કરતો મોડો નાદ. નરહરી. ૪

દક્ષિણ નીજ મંદીરમાં દેવી, કરવા જનનાં કામરે;
 ગરુડ ઉપર પોતે બિરાજે, નરસિંહ ધરીયું નામ. નરહરી. ૫
 પદ્મનાભ પ્રભુ ત્યાંહ ખીરાજે, આનંદ આચ્છવ થાયરે;
 આજણુ સધળા વેદ ભણે છે, માનુની મંગળ ગાય. નરહરી. ૬
 વેદ વિધીએ પોતે બિરાજ્યા, આર્યજનોના હિતકારીરે;
 દરસન કરતાં દયા કરીને, આપો છો મતિ સારી. નરહરી. ૭
 દાસ જનોને ભક્તિ આપો, જે કોઈ શરણે આવેરે;
 મનના મનોરથ તેના પૂરો, ગર્ભવાસ શરી નાવે. નરહરી. ૮
 કર જેડી કહે દાસ રમારમણ, સદુને ભક્તિ આપોરે;
 આ અવસર મારી કરણી ના જોશો, દાસનો દાસ કરી થાપો. નરહરી. ૯

અંતર લાપિકા દાહરા.

બાળાપણુ તો રમતમાં, ગયું ન લાગી વાર;
 ભાણ ત્રોતે શું કહું, માયે છે જન્મ માર. ૧
 ધન જેવા ગંભીર થઈ, કરો સંકૃતનું કામ;
 શામ ડાઘ તનથી તજી, ભક્તિ કરો નિષ્કામ. ૨
 દાસ પદવી ગ્રહીને, હરી ચરણ ધરી ચીત;
 ક્ષત્રી ટેક મનમાં ધરી, પ્રભુથી કરીદ્યો પ્રીત. ૩
 આઘ અક્ષરો બાંચીને, નામ અંકે મુજ આશ;
 ક્ષત્રી બાળા બાળને, પીતા ધનકામદાસ. ૪

પેઠી ઉતાર નામાવળી.

ચંદ્ર કુળે ઉત્પન્ન હુઆ, હરીદાસ શુભ નામ;
 સુતજ રણુછોદદાસ છે, પછીથી નાગર નામ. ૧
 તે પછી યમુના દાસ છે, વીશ્ણુ દાસના તાત;
 પછી તો સુત ધનશામ છે, શુભ ક્ષત્રીની જાત. ૨

સાર પછી સુત જે થયા, રમારમણ શુભ નામ;

ઉર્દે બાળાબાઈના, બ્રાત છે લક્ષ્મીરામ. ૩

પછિ સુત રણુઝેડદાસ છે, ઉર્દે ત્રિવિક્રમ નામ;

મુજ મતિ કેરા આશરે, વર્ણુબું કુળનું નામ. ૪

શ્રી રામાનુજઆર્ય ગુરુ સ્તુતિ.

ગીતિ.

જગ રામાનુજ સ્વામી, શ્રી રંગધામી સાત્વિક ગુણુઆમી;

સલકામી વિણુખામી, અંતરજ્ઞમી નમામી શુભ નામી. ૧

પામી પદ સુખધામી, દુઃખ વિશ્રામી સુભક્તિ ઉર જામી;

વામી કુમતિ કામી, વૃત્તિ વિરામી બને છે નિષ્કામી. ૨

રામાનુજ સુખરાશી, સ્વયંપ્રકાશી શ્રી વૈકુંઠવાસી;

ત્રિવિક્રમ તમ ચરણે, દાસ તણા દાસપાદ તણા વાસી. ૩

શ્રીનીવાસાઆર્ય ગુરુસ્તુતિ.

સલિત છંદ.

સુત શ્રીરંગના, આ લિલા વિશે; પ્રિય શ્રીરંગના, હીન્ય જો દિસે. ૧

ગુરુ શ્રીરંગના, વાસી ખાસ જો; પ્રણુમું નિત્ય એ, શ્રીનીવાસને. ૨

નમું સીતાપતી. શ્રીનીવાસને, નમું યતીપતી, શ્રીનીવાસને. ૩

નમું દયાનિધી, ત્રિવિક્રમને; શર્ણુ રાખજો, ત્રિવિક્રમને. ૪

—:૦:—

ત્રિવિક્રમહૃદય છંપ.

શુભ દેશ ગુજરાત, જન ક્ષત્રીની માહારી

અમદાવાદ મુકામ, ધણી શોભા છે સારી;

આસ્તોડીઆની માંહ, સડકતી ઉપરે રહેવું;

કરંધું હું વેહેપાર, સીતાપતીને સેવું.

અડકે બકત કહેવાઉંછું, વાશી અક્ષર ધામનો,

રણુજોડદાસ નીજ નામ છે, સુતજ લક્ષ્મીરામનો. ૧

નીજ કુળતી માંહ, નાગર બકત કહેવાયા,

કરી સાચી સેવ, તેથી ઉચ પદવી પાયા;

પોતે નાતની માંહ, આગેવાની કીધી;

આખી ભક્તિનું ગાન, મોક્ષ પદવી તેા દીધી;

એવાં પ્રાક્રમ બહુ ક્યાં, પોતે દેહ ધારીને;

છડી પેઢીએ ઉત્પન હવે, રણુજોડ મન સંભારીને. ૨

ઝોગણીસેની પર, શુભ એકત્રી સાર;

માગશર કશ પક્ષ, તિથી દશમી નીરધાર;

મંદવારની માંહ, જન્મ થયો સુખ સારો;

નરતન પામ્યો દેહ, ભવ તરવાનો આરો;

દશમી પર એકદશી, વીશાખા નીરધાર છે;

પ્રસન્ન કુળે અવતર્યો, ત્રિવિક્રમ નામ સાર છે. ૩

સંવત ઝોગણીસે ઉપર, એકાવન સારા;

કાવ્ય કરવા મન, ઉલટ થઈ છે મારા;

હું જાણું નહીં બેદ, વાત કહુંછું સાચી;

સહુ કવીનો દાસ, ગુણ ગાઉંછું રાચી;

શીંગળ મત જાણું નહીં, રસ્વ દીર્ઘની ભૂલમાં;

રણુજોડ દાસની વીનતી, ધારી ભેળે તમે જીરમાં. ૪

વિશ્વાસ કરવા વિશે,

રાખ દ્રઢ વિશ્વાસ, મનની મોટમ મૂકી;
 રાખ દ્રઢ વિશ્વાસ, ગર્ભમાં આવ ન સુકી;
 રાખ દ્રઢ વિશ્વાસ, કાળ ગ્રહથી તે છોડે;
 રાખ દ્રઢ વિશ્વાસ, આવ્યો કાં અમથો હોડે;
 વળી દ્રઢ વિશ્વાસ રાખજે, કરજે તું શુભ કામને;
 ત્રિવિક્રમ ગુરુ વિશ્વાસથી, પામીશ અક્ષર ધામને. ૫
 કર મન વિશ્વાસ, મનમાં રંગજ નભે;
 કર મન વિશ્વાસ, મરણ થાશે સત ઠામે;
 કર મન વિશ્વાસ, ગુરુ પુજતે સમજાવે;
 કર મન વિશ્વાસ, કલ્પના કામ ન આવે;
 વળી કર મન વિશ્વાસને, કાર્ય સહુ પુરે થશે;
 ત્રિવિક્રમ શું લાવીઓ, અંતે લઈને શું જશે. ૬
 પ્રભુનો કરે વિશ્વાસ, તો રણમાં નવ હારે;
 પ્રભુનો કરે વિશ્વાસ, તે જમ જેખમ ટાળે;
 પ્રભુનો કરે વિશ્વાસ, તેહને કાળ ન ખાવે;
 પ્રભુનો કરે વિશ્વાસ, રિદ્ધી સિદ્ધી સૌ પાવે;
 વળી વિશ્વાસ કર પ્રભુ તણો, ત્રીલોકમાં તત્વ સાર છે;
 ત્રિવિક્રમ કહે સદગુરુ વિના, જમનો માથે માર છે. ૭

રામ રીઝયા વિષે.

રીઝે જ્યારે રામ, સગા ઘણી કરે સગાઈ;
 રીઝે જ્યારે રામ, બેની કહે ભાઈ ભાઈ;
 રીઝે જ્યારે રામ, સુખ તનુજ મા ખાપે;
 રીઝે જ્યારે રામ, અહલ મુજે પછી આપે;
 રીઝે જ્યારે શ્રી રામજી, ઉપાય મુજે અદકા કસા;

ત્રીવિક્રમ રીઝે રામજી, તેને હજી મ નહીં કશા.
 રીઝે જ્યારે રામ, વચન જીહું નવ આવે;
 રીઝે જ્યારે રામ, માયા જીતમાં ન ભાવે.
 રીઝે જ્યારે રામ, ઘેર ગંગાને કાશી;
 રીઝે જ્યારે રામ, સિદ્ધીઓ સૌ થાયે દાસી;
 વળી રીઝે જ્યારે શ્રીરામજી, સૌ તેને પાયે પડે;
 ત્રિવિક્રમ સિધો રામજી, અહ તેને કો નવ નડે.

મુરખને સમજ વિષે છપ્યો.

સમજ સમજ નાદાન, પ્રેમે હરી ગુણુ બજને;
 અવર જ્ઞાન નવ જાણુ, મનથી કપટ તું તજને;
 રીઝે શ્રી રઘુનાથ, જ્ઞાન આધારે રહીએ;
 સંત તણા સંગાય, હરીની ચરચા કહીએ;
 પ્રભુ વિણુકર કો અહે, મનમાં મુરખ જાણુને;
 ત્રિવિક્રમ થઇ સુભાગીઓ, તપાસી વેદ પુરાણને.
 સંતની કરે ટેહેન, કાળનું જોખમ નાવે;
 મનમાં આણી હેત, ધીર દધને સમજવે;
 કરે પોતાસમ આપ, તાપ પડમાં સહુ ટાળે;
 અનંત પાપનાં કર્મ, અગ્ની જ્ઞાન પ્રજાળે;
 ભમરી સંગ ઠીટને જીઓ, ભમરી પોતે થાય છે;
 ત્રિવિક્રમ મહીમા સંતનો, અપરંપાર જણાય છે.
 પ્રેમ ધરી ગુણવંત, બજે તો કારજ સીધે,
 સદ્ગુણ થસે સહુ કરમ, શુભ સુદાનજ દીધે;
 હેત ધરી કર પ્રીત, ચીતની વાસના મુકી;
 હરી રંગમાં રાય, મનની મોટમ ચુકી;

પ્રેમ આણી જપ ચીતથી, જ્ઞાન ખડમ કર ધારીને;
ત્રિવિક્રમ કહે શુભ થયે, બહુ સે તું ગીરધારીને.

૧૨

વચન પાળવા વિષે. .

વચન એકને કાળ, પાંડવ વનમાં ચાલ્યા;
વચન એકને કાળ, પાંચાળી મહા દુઃખ પામ્યા;
વચન એકને કાળ, હરીશ્વરે તનયું રાજ;
વચન એકને કાળ, સ્ત્રી સૌંપી દીજ હાથ;
પણ વચન એકને બાસતે, રામચંદ્ર વનમાં ગયા;
ત્રિવિક્રમ વચન કારણે, સૌ કૈયક ભેગા બળ્યા.

૧૩

વચન એકને કાળ, રાવણે લંકા ખોધ;
વચન એકને કાળ, સીત કુદ્રષ્ટી નેધ;
વચન એકને કાળ, બળી પાતાળે ગયો;
વચન એકને કાળ, કશ્મ તો સારથી થયો;
વળી વચન એકને કારણે, વૃંદા તો તુલશી થઈ;
ત્રિવિક્રમ એક વચનથી, સીતા તો સાથે ગઈ.

૧૪

વચન પાળે જન જેહ, તેને તો મોહોટા કહીયે;
વચન પાળે જન જેહ, તેહના લો ગુણ ગાઈયે;
વચન પાળે જન જેહ, ધર્મ શુભ ધાર્યો તેણે;
વચન પાળે જન જેહ, જગત જશ લીધો જેણે;
પાળે વચન જે પ્રીતથી, સૌ સુકૃત તેણે કર્યું;
ત્રિવિક્રમ વચન એક તો, ગયા પછીથી શું રહ્યું.

૧૫

વચન પાળવા કાળ કૃશ્નએ નાચ્યો કાળી;
વચન પાળવા કાળ, હનુમંતે લંકા બાળી;
વચન પાળવા કાળ, અરજુનના સારથી થયા;

વચન પાળવા કાજ, પોતે તો જોગી થયા;
વળી વચન પાળવા કાચ્છે, પથ્થર પાણીમાં તારીયા;
ત્રિવિક્રમ વચન પાળવા, રાવણ સહ સુત મારીયા. ૧૬

સતસંગના મહિમા વિષે.

કયો જોણે સતસંગ, થાય કંચન એક ક્ષણમાં;
કયો જોણે સતસંગ, સંત જનની થાય ગણના;
કયો જોણે સતસંગ, સિદ્ધીઓ થઈ છે દાસી;
કયો જોણે સતસંગ, કાળ તે નાસે ત્રાસી;
વળી સતસંગ જોણે કયો, સાગર બ્રહ્મમાં તે ભળ્યો;
ત્રિવિક્રમ નામ રાશીથી, નિશ્ચય તે તો લાંથી ટળ્યો. ૧૭
કયો જોણે સતસંગ, જગતમાં નામે જણાયો;
કયો જોણે સતસંગ, પ્રેમથી પોતે કમાયો;
કયો જોણે સતસંગ, દાસની પદવી લીધી;
કયો જોણે સતસંગ, પદ અક્ષય તેને દીધી;
વળી સતસંગ નક્કી કયો, છકાતેર કુળ તારીયાં;
ત્રિવિક્રમ કહે ધન્ય તેહને, લખપત લાખો લાળીયાં. ૧૮
કયો જોણે સતસંગ, વેદના દિક્ષની નાસી;
કયો જોણે સતસંગ, ગયો તે ગંગા કાસી;
કયો જોણે સતસંગ, યોગની જુક્તિ જાણી;
કયો જોણે સતસંગ, જગતમાં વાત વખાણી;
વળી સતસંગ નક્કી કયો, ટળી વાસના ઊરતી;
ત્રિવિક્રમ કહે તે રખડીઆ, ગુરુગમ જેને નવ પડી. ૧૯
કયો જોણે સતસંગ, નહીં તેને નાનું મોડું;
કયો જોણે સતસંગ, ટાળ્યું જે ખડું ને મોડું;

કયો જેણે સતસંગ. આપદા ઉરની બાગી;
 કયો જેણે સતસંગ, પ્રભુની લગની લાગી;
 વળી સતસંગ નક્કી કયો, અકળ નામથી રૂપ છે;
 ત્રિવિક્રમ કહે ધન્ય તેહને, નવ સમજ્યાને રૂપ છે. ૨૦
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, રામને નામે રાજ;
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, માણે પ્રભુની બાજ;
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, નામ જે સાચ ધરાવે;
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, અક્ષયપદ પોતે અપાવે;
 વળી ધન્ય વિશ્વમાં સંતને, અગણીત પાપ જ્યાં ઓધરે;
 ત્રિવિક્રમ કહે ધન્ય સંતને, આવે નહિ ગર્ભ ઓધરે. ૨૧
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, દુષ્ટ જન દેખત ત્રાસે;
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, કાળનાં ટોળાં નાસે;
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, હૈયામાં પ્રભુને રાખ્યા;
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, સંગે ફળ અમૃત ચાખ્યાં;
 વળી ધન્ય વિશ્વમાં સંતને, અધરમી જીવ ઓધારવા;
 ત્રિવિક્રમ કહે પ્રભુ હુકમથી, આવ્યા પાપીને મારવા. ૨૨
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, દાસ દેખી ઉવારે;
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, આપદા ઉરની ટાળે;
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, પરોપકારી રીત રાખે;
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, પ્રભુરસ સંગી ચાખે;
 વળી ધન્ય વિશ્વમાં સંતને, ધન્ય સંતના સંગને;
 ત્રિવિક્રમ કહે સતસંગથી, પાપ ન પ્રેરે અંગને. ૨૩
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, દાસ થઈ ચરણ ઓળાસે;
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, સફળ થસે તેની આશે;
 ધન્ય વિશ્વમાં સંત, ધન્ય જે જીવન માલે;

ધન્ય વિશ્વમાં સંત, ધન્ય જે ધરણી ચાલે;
વળી ધન્ય જગતમાં સંતની, સેવા સરળ થાયછે;
ત્રિવિક્રમ કહે ધન્ય તેહને, સંતસંગે ગુણ ગાયછે. ૨૪
એક માહરી અરજ, તમે તો ચીતમાં ધારો;

એક માહરી અરજ, કુડ કપટ પરહારો;
એક માહરી અરજ, સંતની શેવા કરજો;
એક માહરી અરજ, ધ્યાન પ્રભુનું ધરજો;
વળી માહરી એક અરજ છે, તમે લેજો સૌ મનમાં;
દક્ષપત કહે પાયે પડી, ગુરૂ વચન ધરો તનમાં. ૨૫

મારી અરજ એક, સંતને દેખી નમીએ;
મારી અરજ એક, ગુરૂના વચને રમીએ;
મારી અરજ એક, પીયારી સાધન કરીએ;
મારી અરજ એક, આવજો રસ્તે નવ જઈએ;
પણુ મારી અરજ એકછે, સધજે સરખો રામછે;
ત્રિવિક્રમ કહે ગુરૂ સાધનથી; હરી જનને હરી હામછે. ૨૬

એક માહરી અરજ, મનને વશજ કરીએ;
એક માહરી અરજ, કુસંગના સંગે કરીએ;
એક માહરી અરજ, નુગરા કદી નવ રહીએ;
એક માહરી અરજ, સંત ગુરૂ શરણે જઈએ;
વળી માહરી એક અરજ છે, જેને ઘટ મઠ રામ છે;
દક્ષપત કહે ખાનાં બહુ, તે હગવાના હામછે. ૨૭

મારી અરજ એક, સંગ ભઠતોનો કરીએ;
મારી અરજ એક, દુહના સંગથી કરીએ;
મારી અરજ એક, સુખ દુખ મન નવ ધરીએ;

મારી અરજ એક; દોગ જુડો નવ કરીએ;
પણ મારી અરજ એક છે, સદા રહો નીરાશરે;
ત્રિવિક્રમ આતક ચંદની, એમ થઇ એ હરી દાસરે. ૨૮

દલથી કહાડી કપટ, હાથથી કરસે હીત;
લવવું પોતે મુકી, ઉરમાં ધારી પ્રીત;
પરમારથ કર કામ, સાધન કરસે પ્રભુથી;
તપાસી જોતે મન, લાગ નહીં મજે પછીથી;

આઘ અક્ષરો વાંચીતે નામ સોધો મુજ હેત છે; ૨૯
હાઉસા કેરો સુત એ, નામે તો દલપત છે.

ઝાંઝી સાસરે જાય, ઘે'લી કહે ધરમાં રહીએ;
સાસર પક્ષના સહુ, મોલે તો બોલજ સહીયે;
કરીએ ધરનું કામ, એવી સીખ દેછે ઘે'લી;
કથું ધરે નહીં કાન, અવળી ચાલે પે'લી;
પોતે રહે નહીં પાધરી, શિખામણ સાચી કહે;
દલપત કહે પ્રીછે નહીં, ત્રિવિક્રમ મનસમજ રહે.

સર્વે સંશય રૂપ, લુવન અવનીનું ભાસે;
સાદસ કેરું નગ્ર, દોપતો દોપ નિવાસે;
કોડ કપટનું ક્ષેત્ર, ધામ અપતીજનું પેખો;
શુભન થકી ન તજાય, માયાનો દંડ દેખો;

વિષ ભાર્યારૂપી વિશ્વમાં, ધર્મ લોપવા કારણે;
ત્રિવિક્રમ સુધામય કો હશે, વિચારી જોઓ ધારણે. ૩૦

જેહ મુતીનું હૃદય, નિલ મુણતું શુભ વાણી;
સમીપ ન રહેવું સલ, નારી નાગણરૂપ જાણી;
કુરંગા રૂપી શર, ભાણ તેનું બભકતું;

સાંતી બખતર શ્રેષ્ઠ, બેદી મન હારદ હરતું;
 ઉત્તમ ભવેય પશુ બેદશે, સમજી સમીપે ના જવું;
 ત્રિવિક્રમ નારી નાગણી, જરૂર દૂર તેથી જવું. ૩૨
 ગ્રહે ખગચર ગગન, આવે વિધન દુઃખ વેડે;

જળચર અખુધિમાં, વસે છે સ્થળને હેઠે;
 દુખ થાય રૂઠે દૈવ, પકડી લે જાળી પાસે;
 તરફડી મરે તેહ, છુટે ક્યમ નાશનાશ;
 છે કાળ તણા કર તો વડો, ચાહે ને કષ્ટ આપવા;
 ત્રિવિક્રમ પળમાં બજી લે, પ્રભુ ન વિસારીશ જાપવા. ૩૩

કશું અંતર આશ્રય, ન કરવું કોઈ પ્રકારે;
 તપ જળ વડે ન લાંબ, કશું દુર્લભ સંસારે;
 તપ જળ તણે પ્રતાપ, સૃષ્ટી સજે વિધાતા;
 તપ જળ કરે પ્રતાપ, વિજ્ઞાન વિશ્વ પરિત્રાતા;
 શિવ સંહાર કરે રહેજમાં, શેશ વહે બૂ બારને;
 ત્રિવિક્રમ તપથી સૌ બને, તપાધાર સંસાર તે. ૩૪

પડ્યો ભટ્ટ અવતાર, પાપે પેટ ભરે છે;
 પડ્યો ભટ્ટ અવતાર, વિશ્વાસ ધાત કરે છે;
 પડ્યો ભટ્ટ અવતાર, વહાલા નહીં રઘુરાધા;
 પડ્યો ભટ્ટ અવતાર, પડ્યો છે વિપમાં ધાધ;
 વળી ભટ્ટ પડ્યો અવતાર જે, કહું તે સાચું માનને;
 ત્રિવિક્રમ પ્રભુ આગળે, વણસાડીશ નહીં ધામને. ૩૫

પડ્યો ભટ્ટ અવતાર, ગાયમાં મન મોહું;
 પડ્યો ભટ્ટ અવતાર, રણેલું આપે મોહું;
 પડ્યો ભટ્ટ અવતાર, પ્રભુનું ભજન ન કીધું;
 પડ્યો ભટ્ટ અવતાર, સંતને દાન ન દીધું;

વળી જમ જોરે લઈને જશે, બહુ મનુષ્યમાં આવીઓ;
ત્રિવિક્રમ કહે કમેં કરી, માયાએ તને રસાવીઓ. ૩૫

અંતર સાપીકા છપો.

ક્ષત્રી રીતની માંહ, લક્ષ દઈને પોતે,
રણ સુકાવા માટ, મીર થયા છે તોતે;
છોડને તું અભિમાન, મણા ન રાખીશ કાંઈ;
દાસ તુંતો થઈ, દાસની કરજે વડાઈ;
મએ અક્ષર વાંચીને, નામ ગ્રહો મુજ આશ છે;
ક્ષત્રી લક્ષ્મીરામનો, સુત તે રણુછોડ દાસ છે.

અંતરસાપિકા છપો.

નાત જાતમાં શ્રેષ્ઠ, તેને તો ડાહ્યા કહીએ;
ગર્વ કરે નહીં જોઈ, તેદના તો ગુણ લઈએ;
રજે દ્રવ્ય અપાર, પરમારથ જે ખરચે;
ભાજે જે ત્રિવિક્રમ, તેના તો કારજ સરસે;
મતી થશે પ્રભુ ધામમાં, નિશ્ચય માનજે તમે;
તજે પંચ વિધવતી વાસના, યમરાય તેને નવ દમે.

કુંડળીઆ.

વિદ્યા બહુકે પારસી, હુવા મહોત વાચાલ;
માથે કાલ જુમી રહ્યા, એસી માયાકી જાલ;
એસી માયાકી જાલ, મહીમા મોહકા ભારી;
કથા ધરે નહીં કાન, રહાજમ માથે મારી;
કહે ત્રિવિક્રમ દાસ, કરમહ પ્રભુ આરસી;
હુવા મહોત વાચાલ, વીધા બહુકે પારસી.

રામ સીતા જનકી, મુખસે કહી ન જાય;
 ક્યા કીજીયે દાસપે, રાખો તુમ રઘુરાય;
 રાખો તુમ રઘુરાય, કરમ સખ મેરે કાંપે;
 આયાહું મેં શરણુ, તાકું દુઃખ ક્યું વાપે;
 કહે ત્રિવિક્રમદાસ, કર ભજન પ્રભુ નામકી;
 મુખસે કહી ન જાય, રામ સીતા જનકી.
 સાહેબ કે હમ સ્વાનહે, છોડી લોકની લાજ;
 રહીયે ધની હજુરમે, પેટ ભરનકે કાજ;
 પેટ ભરનકે કાજ, નામ જપું દીન રાતુ;
 કરતયા મેં નીભાવ, મુખે સમજે નહીં જાતુ;
 કહે ત્રિવિક્રમદાસ, પ્રભુસે રહો તુમ ડરકે;
 છોડી લોકકી લાજ, હમ હે સ્વાન સાહેબ કે.
 સકર ખરકું જો મીલે, તર્ત ખાય મરજત;
 ઈસી રીતસે મુરખકું, પ્રભુ કથા નહીં જાત;
 પ્રભુ કથા નહીં જાત, માયા મેં રાગ્યા જંદા;
 માયા નીશ અધેર, રીઝકે કીયા ધંધા;
 કહે ત્રિવિક્રમદાસ, નહીં સંત શેવા જે ધરકું;
 તર્ત ખાય મરજત, સકર મીલે જો ખરકું.
 રામ જનકી નાથજી, મેરી અરજી એક;
 રામ નામ રટણુ કરૂં, મેરી ન છુટે ટેક;
 મેરી ન છુટે ટેક, પાસ નહીં આવે માયા,
 જોગી જતી સંન્યાસ, માયા મેં સખ ભરમાયા;
 કહે ત્રિવિક્રમદાસ, માળા જપ તું નામકી;
 મેરી અરજી એક, નાથ મારા રામ જનકી.
 રોગી તજે જ્યું રોગકું, અમર મુળીકું ખામ;

૨

૩

૪

૫

મુરખ નામ જપા કરે, ભવ દુઃખ વાકો જાય;
ભવ દુઃખ વાકો જાય, શ્રીર કહ્યુ ખતી ન આવે;
વૃત તીરથ ઓર જોગ, કળીમે કીયો ન જાવે;
કહે ત્રિવિક્રમદાસ, જોડે ધર લાભદ લોગી;
અમર મુળીકું ખાસ, રોગકું તજે જ્યું રોગી.

પલ પલ તોહી બાંધવા, મીલે ન મુનશા દેહ;
ચોરાસી લખ શ્રીરતસે, પાયા ઉત્તમ દેહ;
પાયા ઉત્તમ દેહ, તાકુ ધુલ મત મીલાવે;
ખીના રામ રહુનાથ, નહી આપકી ગાંઠ ગુમાવે;
કહે ત્રિવિક્રમદાસ, ભજન કર મનમાં તુંહી;
મીલે ન મુનશાદેહ, પલ પલ બાંધવાં તોહી.
હોયા મુર્ખ તું મેડકા, સર્પજ તેરા કાળ;
પલમાં તોકુ મારહી, નામ ખીન નહીં ન્યાલ;
નામ નહી ખીન ન્યાલ, કયા સખકું સમજાવે;
ખીના પીછાને બલ, બલકા ઠાઠ દીખાવે;
કહે ત્રિવિક્રમદાસ, મન પરતાસી દેડક;

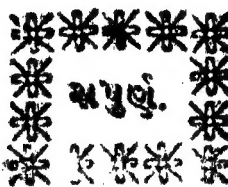
સર્પજ તેરા કાળ, હોયા મુરખ તુ મેડક.
કો કહે મુક્તિ ધ્યાનમાં, જપ તપ અને વ્રત;
કો કહે દાને યજ્ઞમાં, કો કહે તારક તર્ત;
કો કહે તારક તર્ત, ધ્યાન તમે નવ ચુકો;
પાંચ વીશ્ય વાસના, તેનો સંગ તમે મુકો;
કહે ત્રિવિક્રમદાસ, ગુર મંત્ર લ્યો કાનમાં;
જપ તપ અને વ્રત, કો કહે મુક્તિ ધ્યાનમાં.
કો કહે પુર્ને પ્રતીમા, કો કહે નહાઓ નીર;

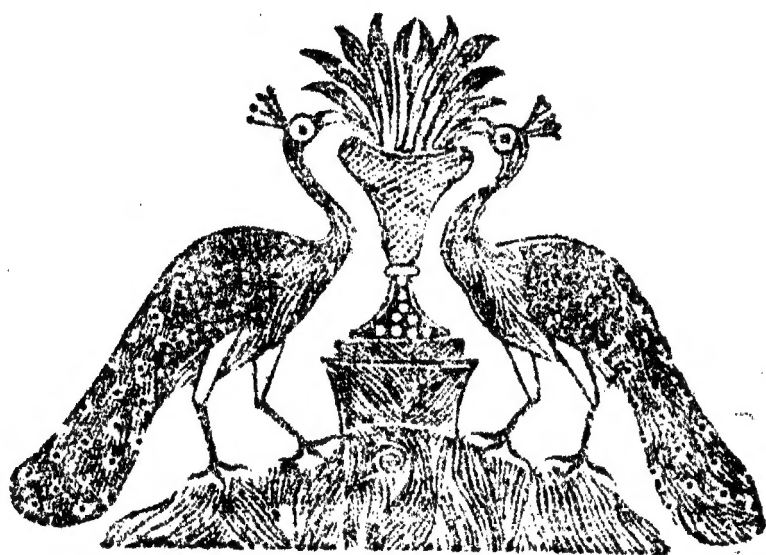

કો કહે શોધો સંતમાં, કો કહે શુદ્ધ શરીર;
 કો કહે શુદ્ધ શરીર, તમે શોધીને ઘરસો;
 જોઈ સત ગુરુશર્ણુ, વચન સુણીને પરસો;
 કહે ત્રિવિક્રમદાસ, મત ગહુ એમ તહે છે;
 કો કહે નહાઓ નીર, પ્રતીમા પુજકો કહે છે. ૧૦

જળ જળ કમળ ન નીપજે, વન વન અગર ન હોય;
 ઘર ઘર સતી નવ નીવડે, હરીજન વીરલા હોય.
 હરીજન વીરલા હોય, તે વાતો દરીની જાણે;
 પામર પ્રભુ રસ થું પીએ, વીશયમાં મોળે માણે.
 કહે ત્રિવિક્રમદાસ, હરી ભક્ત વીરલા ઉપજે;
 વન વન અગર ન હોય, જળ જળ કમળ ન નીપજે. ૧૧

ધર્મ શાસ્ત્ર ધ્યાને ધરી, સુણજો મહીમા સાર;
 મારગ સૌના જુજવા, કહેતાં નાવે પાર.
 કહેતાં નાવે પાર, જુજવા મત ચાલે છે;
 તેમાં અપરંપાર, મુરખા મોળે માણે છે.
 કહે ત્રિવિક્રમદાસ, શોધો એક ચીત થીકરી;
 સુણજો મહીમા સાર, ધર્મ શાસ્ત્ર ધ્યાને ધરી. ૧૨

જાહેર ખબર.

સર્વે આપ સહૃદયોને ખબર આપવામાં આવે છે કે અમારી તરફથી થોડી મુદતમાં “ મંગલચિન્તક ” નામનું રસીક નાટક તૈયાર થઇ બહાર પડશે. તેની કીમત રૂ. ૦-૧-૦ રાખી છે. આટલે જ સાહેબોને જોઈએ તેમણે રોકડી કીમતથી મંગાવી લેવી. બહારગામવાળાઓને બહેત્યુપેખલથી મોકલવામાં આવશે. નોટપેડ પત્ર સેવામાં આવશે નહીં. પણ વ્યવહાર નીચેને સહી કરવારને સરનામે રાખવો.

વડોદરામાં આ ચોપડી નરસીંહજીની પાળમાં શ. દીરાલાલ મંપતરામ પાસેથી મળશે.

શી. સેવક

શ્રી. રણછોડદાસ લક્ષ્મીરમણદાસ.
દલપતરામ હાઉસા.

કે. અમદાવાદ આસ્તોડીઆની સડક ઉપર

